

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato:
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Jette Lyngsø Frank
Sagsnr.: 2005-740-0030
Dok.: JLY40372

Lov nr. 1564 af 20. december 2006 om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

<u>Indholdsfortegnelse:</u>	Side
1. Lov nr. 1564 af 20. december 2006	1
2. Lovforslaget (L 47)	2
3. Justitsministerens skriftlige fremsættelse den 25. oktober 2006.....	43
4. Kommenteret oversigt over høringssvar	45
5. 1. behandlingen den 7. november 2006.....	71
6. Retsudvalgets bemærkninger den 7. december 2006	75
7. 2. behandlingen den 12. december 2006	78
8. 3. behandlingen den 15. december 2006	79
9. Lovforslaget som vedtaget ved 3. behandling.....	80
10. Bekendtgørelse nr. 416 af 8. maj 2007.....	81
11. Bekendtgørelse nr. 423 af 8. maj 2007.....	82

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Lov om ændring af retsplejeloven

(Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. Efter § 159 indsættes:

»§ 159 a. Bestemmelserne i aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sa-

ger samt bestemmelserne i forkyndelsesforordningen gælder her i landet.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse af stk. 1.

Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til den i stk. 1 nævnte forordning gælder her i landet og kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse heraf.«

§ 2

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Givet på Christiansborg Slot, den 20. december 2006

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Lene Espersen

Fremsat den 25. oktober 2006 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejeloven

(Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, foretages følgende ændring:

1. Efter § 159 indsættes:

»§ 159 a. Bestemmelserne i aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager samt bestemmelserne i forkyndelsesforordningen gælder her i landet.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse af stk. 1.

Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til den i stk. 1 nævnte forordning gælder her i landet og kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse heraf.

§ 2

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget har til formål at gennemføre aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager i dansk ret. Ved aftalen tilknyttes Danmark ved en såkaldt parallelaftale på mellemstatsligt grundlag reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelsesforordningen), således at reglerne i forordningen, der hidtil ikke har omfattet Danmark, kommer til at gælde også mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater.

Forkyndelsesforordningen har til formål at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem EU-medlemsstaterne og indeholder bl.a. regler om forkyndelse af dokumenter på tværs af grænserne. F.eks. er korrekt forkyndelse af stævningen eller andre dokumenter ofte nødvendig i retssager for at sikre, at modtageren er bekendt med kravet og kan varetage sine interesser i sagen. Korrekt forkyndelse kan efter omstændighederne også være en betingelse for, at dommen, hvis der er tale om en udeblivelsesdom, senere kan anerkendes og fuldbyrdes i en anden EU-medlemsstat.

Forkyndelsesforordningen er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV. Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, jf. pkt. 3 nedenfor.

Forordningen har inden for Den Europæiske Union med undtagelse af Danmark erstattet Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål (Haagerforkyndelseskonventionen). I forholdet mellem Danmark og de

øvrige EU-lande gælder fortsat reglerne i Haagerforkyndelseskonventionen.

Med henblik på, at der kommer til at gælde de samme regler om forkyndelse på tværs af grænserne i EU for Danmark som for de øvrige EU-lande, har regeringen efter forelæggelse for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg anmodet om, at Danmark på mellemstatsligt grundlag bliver tilknyttet forkyndelsesforordningen. Regeringen har tilsvarende anmodet om, at Danmark på mellemstatsligt grundlag bliver tilknyttet bl.a. Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område). Den 19. oktober 2005 har Fællesskabet og Danmark undertegnet såkaldte parallelaftaler, hvorefter Danmark tilknyttes de nævnte forordninger på mellemstatsligt grundlag. En sådan parallelaftale kan indgås med respekt af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender, idet afgørelsen truffet af Det Europæiske Råd i Edinburgh den 12. december 1992 fastlagde, at Danmark deltager fuldt ud i det mellemstatslige samarbejde om retlige og indre anliggender. Forbeholdet retter sig alene mod, at en del af samarbejdet ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, blev overstatsligt. En parallelaftale indgås og gennemføres i dansk ret på samme måde som andre mellemstatslige aftaler (traktater).

Det bemærkes, at der på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område er indgået lignende parallelaftaler vedrørende Dublinforordningen og Eurodacforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, og Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen). Disse parallelaftaler er gennemført i dansk ret ved lov nr. 323 af 18. maj 2005 om ændring af udlæn-

dingeloven (Tilknytning til Eurodacforordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag).

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget i medfør af grundlovens § 19 samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder parallelaftalen om dansk tilknytning til forkyndelsesforordningen.

Der er samtidig fremsat lovforslag om gennemførelse af parallelaftalen om Bruxelles I-forordningen (parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) (L 46).

2. Gældende ret

2.1. Retsplejelovens regler om forkyndelse

Retsplejelovens kapitel 17 (§§ 153-165) indeholder regler om forkyndelse. Efter retsplejelovens § 153, stk. 1, skal processuelle meddelelser forkyndes i civile sager, medmindre andet er bestemt i loven.

Efter retsplejelovens § 155 kan forkyndelse ske ved brevforkyndelse, digital forkyndelse, postforkyndelse eller stævningsmandsforkyndelse. Reglerne om digital forkyndelse træder i kraft efter justitsministerens bestemmelse og er endnu ikke trådt i kraft.

Ved brevforkyndelse sendes eller afleveres meddelelsen til den pågældende, der samtidig anmodes om at bekræfte modtagelsen på en genpart af dokumentet eller et særligt modtagelsesbevis.

Ved digital forkyndelse gøres meddelelsen tilgængelig ved digital kommunikation for modtageren, der samtidig anmodes om at bekræfte modtagelsen. Anvendelse af denne forkyndelsesform kræver modtagerens samtykke, jf. retsplejelovens § 154, stk. 2.

Ved postforkyndelse sendes meddelelsen til modtageren i brev med afleveringsattest, mens meddelelsen ved stævningsmandsforkyndelse afleveres til modtageren. Postforkyndelse og stævningsmandsforkyndelse bør så vidt muligt ske for modtageren personligt, men kan efter reglerne i retsplejelovens § 157 også ske bl.a. på bopælen for husstandsmedlemmer og på arbejdsstedet for arbejdsgiver eller ansatte over 18 år.

Regler om forkyndelse over for personer med bopæl eller opholdssted i udlandet (processuelle udlændinge) findes i retsplejelovens §§ 158 og 159.

Hvis modtageren har kendt bopæl eller opholdssted i udlandet, og post- eller stævningsmandsforkyndelse ikke kan ske her i landet, sker forkyndelse ved brevforkyndelse eller på den måde, der er foreskrevet ved konvention eller ved vedkommende lands lov, jf. § 158.

Forkyndelse kan efter § 159 foretages i Statstidende, såfremt modtagerens bopæl, opholdssted eller ar-

bejdssted her i landet ikke kan oplyses, eller vedkommende fremmede myndighed undlader at efterkomme en anmodning om forkyndelse efter § 158. I sidstnævnte tilfælde sendes meddelelsen desuden med posten til modtageren.

I civile sager kan en part give afkald på forkyndelse eller udpege en person, over for hvem forkyndelse kan ske, jf. retsplejelovens § 160. Har en part i en civil sag antaget en advokat til at føre sagen, kan forkyndelse i sagen ske for advokaten, jf. retsplejelovens § 161.

2.2. Haagerforkyndelseskonventionen og Den nordiske retshjælpsoverenskomst

Danmark har indgået flere internationale overenskomster om forkyndelse på tværs af grænserne. Den mest centrale er Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål (Haagerforkyndelseskonventionen). Danmark har tiltrådt Haagerforkyndelseskonventionen med virkning fra den 1. oktober 1969, jf. bekendtgørelse nr. 15 af 13. februar 1970.

Haagerforkyndelseskonventionen er i dag gældende i forhold til en lang række lande i og uden for Europa. Inden for Den Europæiske Union er Haagerforkyndelseskonventionen imidlertid afløst af reglerne i forkyndelsesforordningen, der har til formål yderligere at forenkle og forbedre fremsendelsen af dokumenter mellem landene. Som nævnt ovenfor i pkt. 1 gælder Haagerforkyndelseskonventionen fortsat i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-lande.

Efter Haagerforkyndelseskonventionen kan forkyndelse ske ved fremsendelse af dokumenter til en central myndighed i hver kontraherende stat, som modtager og gennemfører anmodninger om forkyndelse fra andre stater. For Danmarks vedkommende er Justitsministeriet udpeget som central myndighed.

Herudover indeholder Haagerforkyndelseskonventionen mulighed for, at forkyndelse kan ske

- uden anvendelse af tvang ved en konsulær eller diplomatisk repræsentation i modtagerstaten,
- ved postforkyndelse, eller
- ved fremsendelse direkte til den embedsmand i udlandet, som skal foretage forkyndelsen.

Danmark har dog taget forbehold over for den sidstnævnte forkyndelsesmåde, der således ikke kan anvendes ved forkyndelse af udenlandske dokumenter i Danmark.

Konventionen indeholder herudover særlige regler, der har til formål at beskytte sagsøgte mod visse udeblivelsesdomme. Under forudsætning af, at der efter domslandets lovgivning er pligt til at forkynde en

stævning (eller et tilsvarende dokument) for sagsøgte, må dommeren efter konventionens artikel 15 ikke afgøre sagen, før det er konstateret, at stævningen i tilstrækkelig tid før retsmødet er forkyndt i de former, der i forkyndelseslandet er fastsat, eller er afleveret til sagsøgte personligt eller på bopælen under anvendelse af en anden af de fremgangsmåder, der er hjemlet i konventionen.

En kontraherende stat kan dog efter artikel 15, stk. 2, erklære, at dommeren kan afsige udeblivelsesdom, selv om bevis for forkyndelse eller faktisk aflevering ikke er modtaget, hvis stævningen er oversendt til forkyndelse efter en af de i konventionen hjemlede fremgangsmåder, der er gået mindst 6 måneder siden oversendelsen, og der på trods af enhver rimelig anstrengelse ikke er modtaget nogen bekræftelse på forkyndelse eller aflevering fra forkyndelseslandet. Endvidere kan dommeren i påtrængende tilfælde træffe bestemmelse om foreløbige eller sikrende foranstaltninger. Danmark har afgivet en sådan erklæring efter artikel 15, stk. 2.

Efter konventionens artikel 16 skal sagsøgte, der er dømt som udeblevet, have adgang til at anmode om genoptagelse, hvis sagsøgte uden egen skyld ikke i tide har fået kendskab til stævningen eller dommen, og sagsøgtes indsigelser ikke forekommer helt grundløse. Et land kan ved erklæring fastsætte en absolut frist på ikke under et år for anmodninger om genoptagelse. Danmark har ved erklæring fastsat en sådan etårsfrist, jf. herved retsplejelovens § 367, hvorefter den, der er dømt som udebleven mv., kan kræve sagen genoptaget ved skriftlig anmodning til retten inden 4 uger fra dommens afsigelse. Retten kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis anmodning indgives senere, men inden et år efter afsigelsen. Genoptagelse kan betinges af, at sagsøgte betaler de sagsomkostninger, der er pålagt, eller stiller sikkerhed for betalingen.

Danmark har endvidere tiltrådt Den nordiske overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp, jf. bekendtgørelse nr. 100 af 15. september 1975 (Lovtidende C), som indeholder regler om bl.a. forkyndelse mellem de nordiske lande. Efter overenskomsten kan anmodninger om forkyndelse fremsættes direkte over for den relevante myndighed, f.eks. direkte over for den domstol, der skal foranstalte forkyndelsen.

Danmarks tiltrædelse af Haagerforkyndelseskonventionen og Den nordiske overenskomst om gensidig retshjælp har kunnet ske uden gennemførelseslovgivning, idet konventionsforpligtelserne har kunnet opfyldes inden for rammerne af gældende lovgivning. Justitsministeriet har udarbejdet en vejledning om Haagerforkyndelseskonventionen (vejledning nr. 21 af

28. januar 1970 om Haagerkonvention af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile og kommercielle spørgsmål).

3. *Forkyndelsesforordningen*

Forkyndelsesforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager), der trådte i kraft den 31. maj 2001, er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 61, litra c, der henviser til artikel 65 om det grænseoverskridende civilretlige samarbejde, og artikel 67. Forordningen er derfor omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, jf. protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EU-traktaten, og Danmark deltog således ikke i vedtagelsen af forordningen, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Forordningen indeholder bl.a. regler om forkyndelse på tværs af grænserne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager. Forordningen omfatter ikke forkyndelse mv. i straffesager. Forordningen er baseret på Haagerforkyndelseskonventionen, men reglerne er revideret med henblik på at forenkle og forbedre fremsendelsen af dokumenter på tværs af grænserne. Ændringerne omfatter bl.a. en mere direkte forbindelse mellem de involverede myndigheder, mulighed for anvendelse af mere moderne kommunikationsmidler og ensartede regler om oversættelse af dokumenter.

Forkyndelsesforordningen er knyttet som bilag til parallelaftalen, der er medtaget som bilag til lovforslaget.

3.1. *Forkyndelsesforordningens indhold*

Nedenfor gennemgås hovedpunkterne i forkyndelsesforordningen med særlig vægt på ændringerne i forhold til Haagerforkyndelseskonventionen, som i dag udgør grundlaget for forkyndelser mellem Danmark og de øvrige EU-lande.

Forordningens anvendelsesområde svarer til Haagerforkyndelseskonventionens. Forordningen finder således anvendelse i civile og kommercielle sager, hvor et retsligt eller udenretsligt dokument skal sendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt. Forordningen finder ikke anvendelse, når adressen på den person, som dokumentet skal forkyndes for, er ukendt (artikel 1).

I modsætning til Haagerforkyndelseskonventionen, hvor fremsendelse af dokumenter skal ske til en central instans, er det efter forordningen udgangspunktet, at fremsendelse af dokumenter til forkyndelse kan ske

direkte mellem de involverede myndigheder. Formålet hermed er at sikre en mere effektiv og hurtig gennemførelse af forkyndelsen.

Hver medlemsstat udpeger en eller flere "fremsendende instanser" og "modtagende instanser", der er kompetente til henholdsvis at fremsende og modtage retslige og udenretslige dokumenter til forkyndelse (artikel 2). Medlemsstaterne kan dog vælge at udpege én fremsendende og modtagende instans, som varetager begge funktioner, hvilket sker for 5 år ad gangen med mulighed for forlængelse.

Herudover udpeger hver medlemsstat en "central enhed", der har til opgave at give oplysninger til de fremsendende instanser og at søge at løse vanskeligheder, som måtte opstå i forbindelse med fremsendelse af dokumenter til forkyndelse (artikel 3).

Dokumenter, der skal forkyndes, fremsendes direkte og hurtigst muligt fra den fremsendende instans til den modtagende instans (artikel 4) sammen med en formular med en anmodning om forkyndelse. Formularen er medtaget som bilag til forordningen. Som noget nyt i forhold til Haagerforkyndelseskonventionen kan fremsendelse ske på enhver egnet måde – f.eks. elektronisk eller pr. telefax – forudsat at der er tale om en tro gengivelse, og at alle angivelser er let læselige. Den modtagende instans kvitterer for modtagelsen (artikel 6), sørger for forkyndelse for modtageren (artikel 7) og attesterer på formularen, at forkyndelse er sket (afleveringsattest) (artikel 10).

Med henblik på en mere effektiv procedure er der i forhold til Haagerforkyndelseskonventionen fastsat regler om, at en modtagelsesattest skal fremsendes hurtigst muligt til den fremsendende instans og inden 7 dage (artikel 6). Kan en forkyndelsesansøgning ikke umiddelbart imødekommes, skal den modtagende instans rekvirere eventuelle manglende oplysninger og dokumenter. Er anmodningen ikke sendt til den rette stedligt kompetente instans, skal anmodningen videresendes til den kompetente instans i samme medlemsstat. Forkyndelse skal ske hurtigst muligt. Har det ikke været muligt at forkynde dokumentet senest en måned efter modtagelsen, underrettes den fremsendende instans herom (artikel 7). Medlemsstaterne skal angive, hvilke sprog forkyndelsesansøgningen og afleveringsattesten kan udfyldes på (artikel 4, stk. 3, og artikel 10, stk. 2).

Modtageren kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på eller oversat til modtagerstatens officielle sprog eller på afsenderstatens sprog, som modtageren forstår. Den, der anmoder om forkyndelse, afholder eventuelle udgifter til oversættelse, men med mulighed for senere at få

dem godtgjort som sagsomkostninger (artikel 5). Den modtagende instans skal i forbindelse med forkyndelsen underrette modtageren om, at pågældende kan nægte at modtage dokumentet, hvis sprogkravene ikke er opfyldt. Nægter modtageren at modtage dokumentet, skal den modtagende instans straks underrette den fremsendende instans herom (artikel 8).

Som noget nyt i forhold til Haagerforkyndelseskonventionen fastlægger forordningen tidspunktet for, hvornår forkyndelse anses for sket (artikel 9). Forkyndelsesdatoen er den dag, dokumentet forkyndes i overensstemmelse med modtagerlandets lovgivning. Hvis der i forbindelse med en sag, som skal anlægges eller verserer i afsenderstaten, er behov for at forkynde et dokument inden for en bestemt frist, er det dog den dato, der er fastsat i lovgivningen i afsenderstaten, der gælder i forhold til den, der har anmodet om forkyndelse. En medlemsstat kan dog fravige disse regler i en overgangsperiode, der kan forlænges hvert femte år. En række medlemsstater har benyttet sig af denne mulighed.

Forordningen tillader ligesom Haagerforkyndelseskonventionen andre former for forkyndelse af retslige dokumenter.

En medlemsstat kan således i særlige tilfælde fremsende retslige dokumenter til den modtagende instans ad konsulær eller diplomatisk vej (artikel 12).

En medlemsstat har også adgang til uden anvendelse af tvang at forkynde retslige dokumenter ved afsenderstatens diplomatiske eller konsulære repræsentanter. En medlemsstat kan dog erklære, at den modsætter sig denne form for forkyndelse på sit territorium, medmindre dokumentet skal forkyndes for en statsborger i afsenderstaten (artikel 13).

Endvidere har en medlemsstat adgang til at lade forkyndelse ske direkte med posten for personer bosat i en anden medlemsstat (artikel 14). En medlemsstat kan angive, under hvilke omstændigheder den accepterer denne type postforkyndelse. Det antages, at sprogkravene efter artikel 8 også skal være opfyldt ved postforkyndelse, selv om medlemsstaterne ikke har afgivet erklæring herom, jf. bl.a. forordet til Kommissionens håndbog efter forordningens artikel 17.

Endelig kan enhver, der har interesse i en retssag, direkte anmode den kompetente person – stævningmand eller lignende – i modtagerstaten om at gennemføre forkyndelse af retslige dokumenter. En medlemsstat kan dog erklære, at den modsætter sig sådan forkyndelse på sit territorium (artikel 15).

Efter forordningens artikel 16 kan udenretslige dokumenter fremsendes med henblik på forkyndelse i

overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen.

Kommissionen bistået af et rådgivende udvalg fastsætter de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger til forordningen. Der udarbejdes i den forbindelse en håndbog med oplysninger om de enkelte landes meddelelser om kompetente myndigheder, sprog mv., samt en ordliste på EU's officielle sprog over de dokumenter, som kan forkyndes inden for rammerne af forordningen, samt gennemførelse af tekniske ændringer af formularen (artikel 17-18). De fastsatte gennemførelsesforanstaltninger, herunder håndbogen med medlemsstaternes oplysninger og ordlisten, findes på Kommissionens hjemmeside på netadressen http://ec.europa.eu/justice_home.

Forordningens artikel 19 indeholder særlige regler for så vidt angår tilfælde, hvor sagsøgte udebliver. Ligesom efter Haagerforkyndelseskonventionen må der, når en stævning eller lignende har skullet forkyndes i en anden medlemsstat, og sagsøgte ikke er mødt, ikke afsiges udeblivelsesdom, før det er fastslået, at stævningen er forkyndt eller afleveret i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser. En medlemsstat kan meddele, at sagen alligevel kan afgøres, hvis en forkyndelsesattest efter et konkret fastsat tidsrum på mindst 6 måneder ikke har kunnet opnås, til trods for at ethvert rimeligt forsøg herpå er gjort. Dommeren kan dog i påtrængende tilfælde træffe bestemmelse om foreløbige eller sikrende foranstaltninger.

Som efter Haagerforkyndelseskonventionen er der mulighed for genoptagelse af udeblivelsesdomme inden for en vis frist i tilfælde, hvor stævning mv. har skullet forkyndes i en anden medlemsstat, men sagsøgte uden egen skyld ikke i tide har fået kendskab til stævningen eller dommen, og pågældendes indsigelser ikke forekommer helt grundløse. Anmodning skal fremsættes inden for rimelig tid efter, at sagsøgte har fået kendskab til dommen. En medlemsstat kan dog meddele, at genoptagelsesansøgninger indgivet efter en vis frist på minimum et år ikke vil blive imødekommet (artikel 19, stk. 4).

Forordningens artikel 20 regulerer forholdet til andre internationale aftaler, som medlemsstaterne har indgået. Det fremgår, at forordningen bl.a. erstatter Haagerforkyndelseskonventionen mellem medlemsstaterne (bortset fra Danmark). Forordningen er dog ikke til hinder for gældende eller nye aftaler mellem medlemsstaterne om yderligere fremskyndelser eller forenklinger af forkyndelse, forudsat at de er forenelige med forordningen.

Oplysninger, herunder navnlig personoplysninger, som fremsendes efter forordningen, må af de modtagende instanser kun anvendes til det formål, der lå til grund for fremsendelsen. Sådanne oplysninger skal behandles fortroligt. Dette berører ikke nationale bestemmelser om de berørte personers ret til at blive holdt orienteret om anvendelsen af de fremsendte oplysninger og heller ikke direktiverne om behandling af personoplysninger (95/46/EF) og om behandling af personoplysninger inden for telesektoren (97/66/EF) (artikel 22).

3.2. Ændringer af forkyndelsesforordningen

Det fremgår af forordningens artikel 24, at Kommissionen hvert femte år skal udarbejde en rapport om forordningens anvendelse med eventuelle forslag til, hvordan forordningen kan tilpasses udviklingen inden for forkyndelsesordningerne.

Kommissionen vedtog den 1. oktober 2004 Rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) 1348/2000. På baggrund af rapporten har Kommissionen den 7. juli 2005 fremsat forslag til en ændring af forordningen (Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (KOM(2005) 305 endelig)).

Rådet (retlige og indre anliggender) opnåede på mødet den 1.-2. juni 2006 politisk enighed om et forslag til ændring af forordningen. Europa-Parlamentet har den 4 juli 2006 udtalt sig om forslaget og foreslået en række ændringer.

Hovedelementerne i forslaget er følgende:

- Der indføres en pligt for den modtagende instans til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for, at dokumentet kan forkyndes hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen. Har det ikke været muligt at forkynde dokumentet senest en måned efter modtagelsen, skal den modtagende instans omgående underrette den fremsendende instans herom.
- Der indføres en pligt til at give modtageren af et dokument skriftlig underretning om, at pågældende kan nægte at modtage dokumentet, hvis sprogkravene ikke er opfyldt. Underretning sker ved anvendelse af en standardformular.
- Der fastsættes en frist på en uge, inden for hvilken modtageren kan nægte at modtage et dokument, hvis sprogkravene ikke er opfyldt. Nægtelse kan ske i forbindelse med forkyndelsen eller ved at sende dokumentet tilbage til den modtagende instans.

- Det præciseres, at såfremt modtageren har nægtet at modtage dokumentet under henvisning til, at dokumentet ikke er udfærdiget på rette sprog, kan dokumentet forkyndes efter forordningen ledsaget af en oversættelse til rette sprog.
- Der kan ikke længere tages forbehold over for lovvalgsreglen ved fastlæggelse af forkyndelsesdatoen, jf. forordningens artikel 9.
- Det fastsættes, at eventuelle omkostninger ved forkyndelsen skal svare til et enkelt proportionalt og ikke-diskriminerende gebyr, som er fastsat på forhånd og meddelt Kommissionen.
- Det fastslås, at en medlemsstat kan foretage postforkyndelse i en anden medlemsstat ved anbefalet brev med modtagelsesbevis eller tilsvarende. Medlemsstaterne skal ikke længere angive, under hvilke omstændigheder, de accepterer postforkyndelse.

Forslaget er ligesom forkyndelsesforordningen fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV og er således omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen af ændringerne af forordningen, der ikke vil være bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Som det fremgår af pkt. 4 nedenfor, indeholder parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark en særlig procedure i tilfælde af ændringer af forkyndelsesforordningen. Hvis lovforslaget vedtages, agter regeringen – hvis forordningsforslaget med det ovenfor skitserede indhold vedtages – efter parallelaftalens artikel 3 at meddele Kommissionen, at Danmark vil gennemføre indholdet af ændringerne. I medfør af forslaget til retsplejelovens § 159 a, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 1) kan justitsministeren herefter bestemme, at de nævnte ændringer af forkyndelsesforordningen gælder her i landet.

4. Parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark om forkyndelsesforordningen

Med henblik på, at der kommer til at gælde de samme regler om forkyndelse på tværs af grænserne i EU for Danmark som for de øvrige EU-medlemsstater, har regeringen som nævnt i pkt. 1 ovenfor efter forelæggelse for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg anmodet om, at Danmark på mellemstatsligt grundlag bliver tilknyttet forkyndelsesforordningen. Regeringen har tilsvarende anmodet om, at Danmark bliver tilknyttet Bruxelles I-forordningen.

På baggrund af forhandlinger mellem Kommissionen og regeringen blev parallelaftaler om Danmarks tilknytning på mellemstatsligt grundlag til Bruxelles I-forordningen og forkyndelsesforordningen under-

tegnet den 19. oktober 2005. Parallelaftalen om forkyndelsesforordningen er medtaget som bilag til lovforslaget.

Efter høring af Europa-Parlamentet vedtog Rådet den 27. april 2006 afgørelser om Fællesskabets indgåelse af parallelaftalerne og meddelte herefter den 2. maj 2006 Danmark, at Fællesskabet har afsluttet de nødvendige procedurer for ikrafttrædelsen af parallelaftalerne.

Parallelaftalerne træder ifølge aftalens artikel 10 i kraft den første dag i den sjette måned, efter at Danmark har meddelt Fællesskabet, at Danmark har gennemført de nødvendige procedurer for at kunne tiltræde aftalen.

4.1. Indholdet af parallelaftalen vedrørende forkyndelsesforordningen

Efter parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark er formålet med aftalen, at forkyndelsesforordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil finder anvendelse mellem Fællesskabet og Danmark. Målet er at nå frem til en ensartet anvendelse og fortolkning af forordningen og gennemførelsesforanstaltningerne i alle medlemsstater (artikel 1).

Efter aftalen vil bestemmelserne i forordningen og de hidtil vedtagne gennemførelsesforanstaltninger, der udgør en integreret del af parallelaftalen, herefter – med de fornødne tilpasninger jf. artikel 2, stk. 2 – gælde på mellemstatsligt grundlag mellem Fællesskabet og Danmark (artikel 2).

Parallelaftalens artikel 3 indeholder en særlig procedure i tilfælde af ændringer af forkyndelsesforordningen. Artikel 4 indeholder en lignende procedure for så vidt angår gennemførelsesforanstaltninger til forordningen. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af senere ændringer eller gennemførelsesforanstaltninger til forordningen, og sådanne ændringer er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, jf. forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender.

Vedtages sådanne ændringer eller gennemførelsesforanstaltninger, skal Danmark senest 30 dage efter vedtagelsen af ændringerne eller modtagelse af gennemførelsesforanstaltningerne meddele Kommissionen, hvorvidt Danmark vil gennemføre disse (artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2).

Kan ændringerne eller gennemførelsesforanstaltningerne gennemføres administrativt – f.eks. ved bekendtgørelse med hjemmel i lov – skal meddelelsen angive, at de administrative foranstaltninger træder i kraft samtidig med ændringerne/gennemførelsesforanstaltningerne eller på meddelelsens tidspunkt – af-

hængig af hvilket tidspunkt der er det seneste (artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 3).

Kræver ændringerne Folketingets medvirken, skal de nødvendige lovændringer træde i kraft samtidig med ændringerne eller senest 6 måneder efter meddelelsen, afhængig af hvilket tidspunkt der er det seneste. Tidspunktet for ikrafttræden af lovændringerne skal meddeles Kommissionen (artikel 3, stk. 5, og artikel 4, stk. 7).

Meddelelsen om, at ændringerne eller gennemførelsesforanstaltningerne er gennemført i Danmark, skaber en gensidig mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og Fællesskabet. Ændringerne indgår herefter som en integreret del af aftalen (artikel 3, stk. 6, og artikel 4, stk. 4).

Såfremt Danmark meddeler, at man ikke ønsker at gennemføre en ændring eller en gennemførelsesforanstaltning, eller ikke giver den påkrævede meddelelse til Kommissionen inden 30-dagesfristen, eller såfremt eventuelle påkrævede lovændringer ikke træder i kraft inden for de fastsatte frister, betragtes det som en opsigelse af parallelaftalen, medmindre parterne inden 90 dage beslutter noget andet. Opsigelsen får virkning 3 måneder efter udløbet af de 90 dage (artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 5).

Parallelaftalens artikel 5 regulerer forholdet til andre relevante internationale aftaler. Internationale aftaler, som indgås af Fællesskabet, på de områder, som er dækket af forkyndelsesforordningen, er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, jf. forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender. Danmark afholder sig efter parallelaftalen fra at indgå internationale aftaler, som kan berøre forordningens anvendelse, medmindre dette sker efter aftale med Fællesskabet, og der er fundet tilfredsstillende ordninger med hensyn til forholdet mellem parallelaftalen og den pågældende aftale.

Danmark forpligter sig endvidere til i forbindelse med forhandlinger om internationale aftaler, der kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for forkyndelsesforordningen, at koordinere sin holdning med Fællesskabet og at afholde sig fra handlinger, der vil kunne skade målsætningerne i en holdning fastlagt af Fællesskabet inden for dets kompetenceområde.

Parallelaftalens artikel 6 og 7 indeholder regler om EF-Domstolens kompetence:

En dansk domstol skal anmode EF-Domstolen om en præjudiciel afgørelse om gyldigheden eller fortolkningen af aftalen i de tilfælde, hvor en domstol i en anden medlemsstat under de samme omstændigheder ville være forpligtet til at anmode om en præjudiciel udtalelse i relation til forkyndelsesforordningen mv.

Ved fortolkningen af aftalen skal danske domstole endvidere tage passende hensyn til EF-Domstolens afgørelser om forkyndelsesforordningen mv.

Danmark, Rådet, Kommissionen og enhver anden medlemsstat kan anmode EF-Domstolen om en afgørelse om fortolkningen af parallelaftalen.

Danmark har ret til at afgive udtalelse til EF-Domstolen, hvis en ret i en anden medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af en bestemmelse i forkyndelsesforordningen eller i gennemførelsesforanstaltninger hertil.

Ændres de fællesskabsretlige regler om EF-Domstolens kompetence, vil disse regler også gælde for parallelaftalen, medmindre Danmark inden 60 dage efter ændringernes ikrafttræden meddeler Kommissionen, at Danmark ikke ønsker at anvende ændringerne i relation til denne aftale. I så fald betragtes aftalen som opsagt. Opsigelsen får virkning 3 måneder efter meddelelsen (artikel 6, stk. 6).

Kommissionen kan anlægge sag mod Danmark ved EF-Domstolen for manglende overholdelse af aftalen. Overholder en anden medlemsstat ikke aftalen, kan Danmark klage til Kommissionen og anmode den om at reagere over for den pågældende medlemsstat (artikel 7).

Parallelaftalen omfatter de territorier, der er henvist til i artikel 299 i Traktaten om Den Europæiske Union (artikel 8). Bl.a. Grønland og Færøerne er således ikke omfattet af aftalen.

Parallelaftalen ophører, hvis Danmark meddeler, at man ikke længere vil gøre brug af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender. Aftalen kan endvidere opsiges af såvel Danmark som Fællesskabet (artikel 9).

Aftalen træder i kraft den første dag i den sjette måned efter parternes meddelelse om, at de respektive tiltrædelsesprocedurer er afsluttet (artikel 10). Denne ikrafttrædelsesdato gælder i stedet for den i forkyndelsesforordningen fastsatte ikrafttrædelsesdato, jf. artikel 2, stk. 2.

4.2. Forholdet til grundloven og det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender

Regeringen har overvejet, om gennemførelsen i dansk ret af parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, der er en folkeretlig aftale, indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20. Regeringen har endvidere vurderet forholdet til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter aftalens artikel 2, stk. 1, gælder bestemmelserne i forkyndelsesforordningen på mellemstatsligt grundlag mellem Danmark og Fællesskabet. Forordningen gælder således ikke umiddelbart i Danmark, men alene som en folkeretlig forpligtelse for den danske stat. Parallelaftalen og dermed forordningens bestemmelser vil dermed skulle gennemføres på sædvanlig vis i dansk ret ved de nødvendige lovændringer.

Det fremgår endvidere af aftalens artikel 3 og 4, at senere ændringer af forordningen eller senere gennemførelsesforanstaltninger ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, men at Danmark inden for en vis frist kan beslutte, at man vil gennemføre de pågældende ændringer mv. i dansk ret. Træffer Danmark en sådan beslutning, vil disse ændringer og gennemførelsesforanstaltninger – ligesom forordningens bestemmelser – gælde som folkeretlige forpligtelser mellem Fællesskabet og Danmark.

For så vidt angår bestemmelserne i artikel 2-4 findes der på denne baggrund at være tale om sædvanlige folkeretlige forpligtelser, som Danmark kan påtage sig efter grundlovens § 19, og som ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 20 eller i forhold til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter aftalens artikel 5 er internationale aftaler, som indgås af Fællesskabet på de områder, som er dækket af forkyndelsesforordningen, ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Bestemmelsen rejser på denne baggrund ikke spørgsmål i forhold til grundlovens § 20.

Danmark tilkendegiver endvidere at ville afholde sig fra at indgå internationale aftaler, som kan påvirke anvendelsen af forkyndelsesforordningen, medmindre dette sker efter aftale med Fællesskabet. Bestemmelserne i forordningen er medtaget som bilag til parallelaftalerne og udgør en del heraf, og en international aftale som nævnt ovenfor ville kunne modvirke den fælles anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i forkyndelsesforordningen i alle medlemsstater, som er ét af parallelaftalens formål, jf. artikel 1, stk. 2. Heller ikke denne del af bestemmelsen går ud over, hvad der kan vedtages i en almindelig, mellemfolkelig aftale.

Artikel 6, stk. 1, indebærer, at EF-traktatens almindelige bestemmelser om præjudicielle søgsmål finder anvendelse, jf. EF-traktatens artikel 68, stk. 1. Hvis et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af parallelaftalen, herunder bestemmelserne i forkyndelsesforordningen, som er medtaget som bilag til parallelaftalen, rejses under en retssag ved en dansk domstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres, skal domsto-

len – hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger dom – således anmode EF-Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

EF-Domstolens afgørelse af dette fortolknings spørgsmål vil være bindende for de danske domstole, som behandler den sag, der har givet anledning til det præjudicielle søgsmål, men den endelige afgørelse skal træffes af den danske domstol. Denne præjudicielle ordning findes ikke at være omfattet af grundlovens § 20. Det er således bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af Europol-konventionen lagt til grund, at den præjudicielle ordning efter denne konvention ikke er omfattet af grundlovens § 20 (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 3792 (lovforslag nr. 179 (1996-97))).

Efter artikel 6, stk. 2, skal danske domstole ved fortolkningen af parallelaftalen i henhold til dansk ret tage passende hensyn til EF-Domstolens praksis vedrørende forkyndelsesforordningen mv. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at formålet med parallelaftalen er at nå frem til en ensartet anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i forordningen i alle medlemsstater.

Som bestemmelsen er formuleret, er EF-Domstolens retspraksis i sager vedrørende forkyndelsesforordningen mv. (bortset fra sager, der forelægges præjudicielt af danske domstole, jf. ovenfor) ikke bindende for danske domstole, ligesom bestemmelsen indeholder en henvisning til, hvad der gælder efter dansk ret. Bestemmelsen rejser på denne baggrund ikke spørgsmål i forhold til grundlovens § 20 eller i forhold til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, der svarer til EF-traktatens artikel 68, stk. 3, om muligheden for at forelægge EF-Domstolen spørgsmål om den generelle fortolkning af parallelaftalen, findes tilsvarende ikke omfattet af grundlovens § 20.

Særligt med hensyn til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender bemærkes, at det af protokollen om Danmarks stilling bl.a. fremgår, at ingen foranstaltninger, der er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, og ingen afgørelser truffet af EF-Domstolen om fortolkning af sådanne foranstaltninger er bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Baggrunden for det anførte om EF-Domstolens afgørelser er, at når de overnationale foranstaltninger, der efter EF-traktatens afsnit IV kan vedtages af Fællesskabet, ikke i sig selv kan være bindende for Danmark, kan EF-Domstolens afgørelser om disse foranstaltninger heller ikke være bindende for Danmark. Forbeholdet er imidlertid ikke til hinder for, at Dan-

mark bliver omfattet af EF-Domstolens kompetence for så vidt angår fortolkning og anvendelse af parallelaftalen – som er af mellemstatslig karakter – i forholdet mellem Fællesskabet og Danmark.

Efter artikel 6, stk. 6, gælder ændringer i de fællesskabsretslige regler om EF-Domstolens kompetence også for parallelaftalen, medmindre Danmark senest 60 dage fra ændringernes ikrafttræden meddeler Kommissionen, at man ikke ønsker at anvende ændringerne. I så fald ophører parallelaftalen.

Som det fremgår, har Danmark på parallelaftalens område mulighed for at undgå at blive bundet af eventuelle nye regler om EF-Domstolens kompetence ved at give meddelelse herom til Kommissionen. Selv om der på et senere tidspunkt måtte blive tale om at overlade beføjelser omfattet af grundlovens § 20 til EF-Domstolen som led i en ændring af de almindelige fællesskabsregler om EF-Domstolens kompetence, vil Danmark således ikke være forpligtet til at anvende disse regler for parallelaftalen, hvis Danmark afgiver den nævnte meddelelse. Det vurderes på denne baggrund, at tiltrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 6, ikke kræver anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.

Gennemførelsen af parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark vedrørende forkyndelsesforordningen kræver lovændringer her i landet, jf. pkt. 5 nedenfor, og indgåelsen af parallelaftalen kræver dermed også Folketingets samtykke efter grundlovens § 19.

Indgåelse af parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark kræver, som det fremgår af det ovenfor anførte, efter regeringens opfattelse ikke anvendelse af proceduren i grundlovens § 20 og må anses for at være i overensstemmelse med det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

5. Lovforslagets udformning og gennemførelsen af parallelaftalen i dansk ret

5.1. Lovforslagets udformning

Parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager indebærer som nævnt ovenfor, at forkyndelsesforordningen med gennemførelsesforanstaltninger på mellemstatsligt grundlag vil finde anvendelse i forholdet mellem Fællesskabet og Danmark.

Forkyndelsesforordningen er bindende og umiddelbart anvendelig i de øvrige EU-medlemsstater, jf. EF-traktatens artikel 249, dvs. at det er forordningens tekst, der gælder i de øvrige EU-medlemsstater uden gennemførelse i national lovgivning. Målet med pa-

rallelaftalen er ifølge aftalens artikel 1, stk. 2, at opnå en ensartet anvendelse og fortolkning af forordningen mv. i alle medlemsstater.

På denne baggrund bør parallelaftalen og forkyndelsesforordningen efter Justitsministeriets opfattelse gennemføres i dansk ret ved inkorporering, således at forkyndelsesforordningen gælder her i landet, uden at der sker omskrivning af forordningens bestemmelser til dansk lovgivning. På denne måde sikres det bedst, at bestemmelserne i forkyndelsesforordningen kommer til at gælde her i landet på samme måde som i de øvrige EU-medlemsstater, og det vil således være de samme regler, der gælder i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater som mellem de øvrige EU-medlemsstater indbyrdes.

Med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i selve parallelaftalen, jf. pkt. 4 ovenfor, bemærkes, at visse af aftalens bestemmelser må antages at kræve lovgivning. Det gælder navnlig reglerne om ændring af forordningen i forholdet mellem Danmark og Fællesskabet (artikel 2, stk. 2) og om danske domstoles pligt til forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen (artikel 6, stk. 1). Hertil kommer, at reglerne i forkyndelsesforordningen, der med lovforslaget som nævnt kommer til at gælde her i landet, udgør en del af selve parallelaftalen, jf. aftalens artikel 2, stk. 1.

På den baggrund er lovforslaget udformet sådan, at reglerne i parallelaftalen kommer til at gælde her i landet, selv om ikke alle aftalens bestemmelser isoleret set kræver lovgivning her i landet.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om gennemførelse af parallelaftalen og forordningen. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet udstede en bekendtgørelse om bl.a. de oplysninger, Justitsministeriet efter forordningens artikel 23 har meddelt Kommissionen, jf. pkt. 5.2 nedenfor.

Som anført ovenfor under pkt. 4 deltager Danmark ikke i vedtagelsen af ændringer af forkyndelsesforordningen, og sådanne ændringer er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, jf. forbeholdet om retlige og indre anliggender. Det samme gælder de gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen med bistand fra det rådgivende udvalg vedtager efter forordningens artikel 17. Tiltræder Danmark ikke ændringerne eller gennemførelsesforanstaltningerne, betragtes det som en opsigelse af parallelaftalen, jf. pkt. 4.1 ovenfor. Som anført i pkt. 3.2 ovenfor er der allerede fremsat forslag om ændring af forkyndelsesforordningen, og der må forventes løbende at kunne blive tale om ændringer af gennemførelsesforanstaltningerne til forordningen.

Ændringer af forordningen vil antagelig typisk være justeringer af mere teknisk karakter som f.eks. de ovenfor under pkt. 3.2 skitserede foreslåede ændringer i lyset af erfaringerne med forordningens anvendelse i praksis. Det samme gælder ændrede gennemførelsesforanstaltninger, der f.eks. kan være en tilpasning af formularen i bilaget til forordningen.

På denne baggrund foreslås det, at justitsministeren kan bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forkyndelsesforordningen, som Danmark har tiltrådt, jf. parallelaftalens artikel 3 og 4, gælder her i landet. Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutningsprocedure vil blive orienteret om væsentlige forslag til ændringer af forkyndelsesforordningen inden vedtagelsen i Rådet. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves endvidere Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Der henvises til forslaget til retsplejelovens § 159 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

5.2. Gennemførelsen af parallelaftalen i dansk ret

Ved tiltrædelsen af parallelaftalen skal Danmark efter forkyndelsesforordningens artikel 23 meddele Kommissionen en række forskellige oplysninger vedrørende den praktiske anvendelse af forordningens bestemmelser mv.

Efter forordningens artikel 2, 3 og 4 skal Danmark således meddele, hvilke myndigheder der for Danmarks vedkommende er udpeget som henholdsvis fremsendende instans, modtagende instans og central instans. Danmark skal endvidere meddele instansernes stedlige kompetence, på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter, og hvilke sprog der kan benyttes ved udfyldelsen af de forskellige formularer.

Efter Haagerforkyndelseskonventionen er Justitsministeriet central myndighed og modtagende instans, mens domstolene er udpeget som decentrale fremsendende instanser. Denne ordning indebærer, at anmodninger fra udlandet om forkyndelse efter konventionen i alle tilfælde skal sendes til Justitsministeriet. Ministeriet videresender anmodningen til den stedligt kompetente byret, der herefter gennemfører forkyndelsen. Fremsendelsen fra Justitsministeriet til rette byret sker i praksis normalt inden for få dage.

Justitsministeriet finder, at Justitsministeriet også efter forkyndelsesforordningen bør udpeges som central myndighed, jf. forordningens artikel 3, og at dom-

stolene bør udpeges som fremsendende instanser, jf. forordningens artikel 2, stk. 1.

Med henblik på at indhente og samle praktiske erfaringer med forkyndelse af dokumenter efter forkyndelsesforordningen, bør Justitsministeriet indtil videre – ligesom efter Haagerforkyndelseskonventionen – udpeges som den modtagende instans, jf. forordningens artikel 2, stk. 2 og 3, der giver mulighed for alene at udpege én modtagende instans for 5 år ad gangen.

Sammenlægningen af de nuværende 82 byretter til 24 som følge af domstolsreformen, der træder i kraft den 1. januar 2007, jf. lov nr. 538 af 8. juni 2006, indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at de enkelte byretter vil kunne opbygge et større erfaringsgrundlag end i dag med hensyn til behandlingen af udenlandske anmodninger om forkyndelse, og det vil være lettere for en udenlandsk fremsendende myndighed at finde frem til den rette stedligt kompetente byret. Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at kompetencen som modtagende instans inden for en kortere årrække som udgangspunkt bør overgå til domstolene (byretterne). Den nærmere tilrettelæggelse heraf bør i givet fald ske efter nærmere drøftelse med Domstolsstyrelsen mv. og i lyset af erfaringerne med anvendelsen af bestemmelserne i forordningen i praksis.

Justitsministeriet vil, inden kompetencen i givet fald overgår til de enkelte byretter, på baggrund af de praktiske erfaringer med forkyndelsesforordningen udarbejde nærmere retningslinjer for sagernes behandling med henblik på at sikre en ensartet behandling af anmodninger om forkyndelse efter forordningen, jf. forslaget til retsplejelovens § 159 a, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1).

For så vidt angår fremsendelsesmåder for dokumenter, der skal forkyndes, finder Justitsministeriet, at fremsendelse af dokumenter efter forkyndelsesforordningen bør kunne ske pr. post, telefax eller e-mail under forudsætning af, at indholdet af det modtagne dokument er en tro gengivelse af det afsendte dokument, og at alle angivelser på dokumentet er let læselige.

For så vidt angår artikel 4 og 10 om, hvilke sprog forkyndelsesansøgninger og attester om forkyndelse kan udfærdiges på, finder Justitsministeriet, at Danmark bør acceptere anmodninger om forkyndelse efter artikel 4 udfærdiget på dansk, engelsk eller fransk, og at afleveringsattester efter artikel 10 kan udfærdiges på dansk, engelsk og fransk efter den danske myndigheds valg. Dette svarer til ordningen efter Haagerforkyndelseskonventionen, der ikke har givet anledning til problemer i praksis.

Efter forordningens artikel 9, stk. 3, skal Danmark underrette Kommissionen, såfremt man af særlige grunde ønsker at fravige ordningen i artikel 9, stk. 2, om datoen for forkyndelsen. Justitsministeriet finder ikke, der er grundlag for at fravige forordningens regler på dette punkt. Det bemærkes i øvrigt, at efter det foreliggende udkast til ændring af forkyndelsesforordningen er der ikke mulighed for at fravige forordningens regler om datoen for forkyndelse.

Efter forordningens artikel 13, stk. 2, skal Danmark meddele Kommissionen, såfremt man modsætter sig frivillig forkyndelse ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter over for andre end statsborgere i afsenderlandet. I overensstemmelse med ordningen efter Haagerforkyndelseskonventionen bør Danmark efter Justitsministeriets opfattelse ikke modsætte sig denne forkyndelsesmåde.

Efter forordningens artikel 14 skal Danmark meddele, under hvilke omstændigheder man accepterer postforkyndelse af retslige dokumenter. Med henblik på at sikre, at modtageren faktisk har modtaget brevet, hvilket i udeblivelsessager også kan have betydning for, om dommen senere vil kunne anerkendes og fuldbyrdes i Danmark, bør postforkyndelse efter denne bestemmelse ske efter retsplejelovens regler om breveller postforkyndelse samt under forudsætning af, at dokumentet er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til dansk eller til et andet sprog, som modtageren forstår.

Efter forordningens artikel 15 skal Danmark meddele, såfremt man modsætter sig, at enhver, der har interesse i en retssag, kan lade forkyndelse foretage i Danmark direkte ved henvendelse til stævningmænd mv. Der er efter dansk ret ikke adgang til, at private kan anmode stævningmænd om at foretage forkyndelse i Danmark. Danmark har således taget forbehold over for den tilsvarende bestemmelse i Haagerforkyndelseskonventionens artikel 10, litra c, og Danmark bør efter Justitsministeriets opfattelse tilsvarende modsætte sig forkyndelse af retslige dokumenter i Danmark efter forordningens artikel 15, stk. 1.

Efter forordningens artikel 19, stk. 1, må dommeren i udeblivelsessager ikke afgøre sagen, før det er fastslået, at stævningen er behørigt forkyndt efter en fremgangsmåde med hjemmel i forordningen. Dog kan et land meddele, at sagen kan afgøres, bl.a. når det inden for en periode på mindst 6 måneder ikke har været muligt at opnå bevis for, at dokumentet er forkyndt. Efter retsplejelovens § 159 kan forkyndelse foretages i Statstidende, bl.a. hvis vedkommende fremmede myndighed undlader at efterkomme en anmodning om forkyndelse. Svarende til ordningen efter Haagerfor-

kyndelseskonventionen og Danmarks erklæring hertil bør Danmark efter Justitsministeriets opfattelse afgive en erklæring efter forordningens artikel 19, stk. 2, hvorefter sagen kan afgøres, selv om der ikke er modtaget afleveringsattest, når betingelserne i bestemmelsen er opfyldt, jf. herom pkt. 3.1 ovenfor.

Efter forordningens artikel 19, stk. 4, kan et land fastsætte en absolut frist på minimum et år for fremsættelse af anmodninger om genoptagelse af udeblivelsesdomme. Efter retsplejelovens § 367 har domfældte adgang til genoptagelse af udeblivelsesdomme, såfremt vedkommende skriftligt anmoder herom inden 4 uger efter dommens afsigelse. Retten kan undtagelsesvis genoptage sager, hvis anmodning indgives senere, men inden et år efter afsigelsen. Danmark har i forbindelse med tiltrædelsen af Haagerforkyndelseskonventionen i overensstemmelse hermed erklæret, at en anmodning om ny behandling af sagen ikke vil blive imødekommet, hvis anmodningen fremsættes mere end et år efter afgørelsen, og at spørgsmålet om genoptagelse af en udeblivelsessag afgøres efter retsplejelovens regler herom.

Danmark bør tilsvarende afgive en erklæring efter forordningens artikel 23 om, at en anmodning efter forordningens artikel 19 om ny behandling af sagen ikke vil blive imødekommet, hvis anmodningen fremsættes mere end et år efter afgørelsen. Dette svarer som nævnt til, hvad der gælder efter retsplejelovens § 367 om genoptagelse.

Hvis lovforslaget vedtages, agter Justitsministeriet at give meddelelse til Kommissionen efter forordningens artikel 23 i overensstemmelse med det, der er anført ovenfor.

Efter forordningens artikel 20, stk. 3, skal medlemsstaterne endvidere sende Kommissionen kopi af andre aftaler mv., som medlemsstaterne er parter i, om yderligere fremskyndelser eller forenklinger, der er forenelige med forordningen. Justitsministeriet vil i givet fald meddele Kommissionen, at Den nordiske retshjælpsoverenskomst fortsat finder anvendelse ved anmodning om forkyndelse af dokumenter mellem Danmark og de øvrige nordiske lande.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark om forkyndelsesforordningen og skaber det retlige grundlag for dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag til forkyndelsesforordningen, der som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Der henvises til bemærkningerne ovenfor under pkt. 6.	

8. Høring

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenterne for Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amsrådsforeningen, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Sø-Restaurations Forening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Speditører, De Danske Patentagenters Forening, Det Danske Voldgiftsinstitut, Fagligt Fælles Forbund 3F, Finansrådet, Fiskernes Forbund, FOA – Fag og Arbejde, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsamtsjurister, Foreningen af Danske Inkassoadvokater, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Handels- og Kontorfunktionærernes forbund i Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, HTS-I, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, Kom-

munernes Landsforening, Københavns Kommune, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark LO, Liberale Erhvervs Råd, Maskinmestrenes Forening, Metal Søfart, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Procesbevillingsnævnet, Realkreditrådet, Restaurationsbranchens Forbund, Sammenslutningen af Danske Pantebrevshandlere, Statsansattes Kartel, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Syddansk Universitet, Søfartens Arbejdsmiljøråd, Søfartens Ledere – Dansk Navigatorforening, Sømændenes Forbund, Søløvdvalgets medlemmer, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, Århus Retshjælp og Århus Universitet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der foreslås en ny bestemmelse i retsplejelovens § 159 a (i retsplejelovens kapitel 17 om forkyndelse mv.), hvorefter parallelaftalen om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager og bestemmelserne i forkyndelsesforordningen, jf. bilag til lovforslaget, gælder her i landet, jf. stk. 1.

Hidtil er anmodninger om forkyndelse i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater blevet behandlet efter reglerne i Haagerforkyndelseskonventionen. Lovforslaget indebærer, at konventionen i forhold til de øvrige EU-lande erstattes af bestemmelserne i forkyndelsesforordningen og parallelaftalen,

som herefter (inden for forordningens anvendelsesområde) vil gælde for anmodninger fra andre EU-lande om forkyndelse af dokumenter i Danmark og for anmodninger fra Danmark om forkyndelse af dokumenter i de andre EU-lande. Bestemmelserne i forkyndelsesforordningen er beskrevet nærmere i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.

Til brug for den praktiske gennemførelse af forkyndelser på tværs af grænserne inden for EU har Kommissionen udarbejdet en håndbog mv., der indeholder medlemsstaternes oplysninger efter forordningens artikel 23. Håndbogen kan findes på Kommissionens hjemmeside på netadressen http://ec.europa.eu/justice_home. Disse gennemførelsesforanstaltninger efter forordningens artikel 23 er ikke udtrykkeligt nævnt i forslaget til retsplejelovens § 159 a, stk. 1, da der alene er tale om indsamling og offentliggørelse af oplysninger fra medlemsstaterne, som danner grundlag for anvendelsen af forordningens bestemmelser i praksis (men som ikke kræver gennemførelseslovgivning her i landet).

Parallelaftalens artikel 6, stk. 1, indebærer, at EF-traktatens almindelige bestemmelser om præjudicielle søgsmål finder anvendelse på parallelaftalens område, jf. EF-traktatens artikel 68, stk. 1. Hvis et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af parallelaftalen, herunder bestemmelserne i forkyndelsesforordningen mv., som udgør en del af parallelaftalen, rejses under en retssag ved en dansk domstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres, skal domstolen – hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger dom – således anmode EF-Domstolen om at afgøre spørgsmålet. Dette svarer til, at danske domstole på en række andre områder, hvor der kan opstå EU-retlige spørgsmål, efter reglerne i EF-traktaten i visse tilfælde kan eller skal forelægge et såkaldt præjudicielt spørgsmål for EF-Domstolen, hvis afgørelse af det forelagte EU-retlige spørgsmål herefter skal lægges til grund under den danske domstols afgørelse af den sag, der gav anledning til det præjudicielle spørgsmål (EF-traktatens artikel 234).

Udebliver sagsøgte i forbindelse med en retssag i Danmark, hvor stævningen har skullet forkyndes i en anden EU-medlemsstat efter forkyndelsesforordningens regler, skal retten påse, at ikke blot retsplejelovens

almindelige betingelser for afsigelse af udeblivelsesdom, men også de særlige betingelser for at afsige udeblivelsesdom efter reglerne i forordningens artikel 19, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1 og 5.2, er opfyldt.

Med hensyn til genoptagelse af udeblivelsesdomme bemærkes, at genoptagelse vil kunne ske efter reglerne i forordningens artikel 19, stk. 4, som dog næppe vil have større praktisk betydning ved siden af den almindelige genoptagelsesregel i retsplejelovens § 367.

Efter forslaget til stk. 2 kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af parallelaftalen og forkyndelsesforordningen. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet udstede en bekendtgørelse om bl.a. de oplysninger, Justitsministeriet har meddelt Kommissionen efter forkyndelsesforordningens artikel 23, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.2.

Efter forslaget til stk. 3 kan justitsministeren bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forkyndelsesforordningen gælder her i landet, og justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse heraf. Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2 vil denne bemyndigelse i givet fald bl.a. kunne anvendes i forbindelse med gennemførelsen af det forslag om ændring af forkyndelsesforordningen, som for tiden behandles i EU.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5, hvor der også er redegjort nærmere for gennemførelsen i dansk ret af forordningens forskellige bestemmelser.

Til § 2

Det foreslås, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Efter parallelaftalens artikel 10 træder aftalen i kraft den første dag i den sjette måned efter parternes meddelelse om, at de har afsluttet de nødvendige procedurer. Fællesskabet har den 2. maj 2006 meddelt, at man har afsluttet de nødvendige procedurer. Ikrafttrædelser af parallelaftalen afhænger således af Danmarks meddelelse til Fællesskabet om lovforslagets endelige vedtagelse.

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

på den ene side, og

KONGERIGET DANMARK, i det følgende benævnt »Danmark«,

på den anden side —

SOM ØNSKER at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem Danmark og de andre af Fællesskabets medlemsstater,

SOM FINDER, at fremsendelse med dette formål skal ske direkte mellem de lokale instanser, som er udpeget af de kontraherende parter,

SOM FINDER, at en hurtig fremsendelse forudsætter, at alle egnede midler anvendes, dog under overholdelse af visse krav vedrørende de modtagne dokumenters læselighed og pålidelighed,

SOM FINDER, at en sikker fremsendelse kræver, at det fremsendte dokument ledsages af en fortrykt formular, som skal udfyldes på sproget på forkyndelsesstedet eller på et andet sprog, som accepteres af den modtagende medlemsstat,

SOM FINDER, at for at denne aftale kan fungere efter hensigten, bør det kun i undtagelsestilfælde være muligt at nægte at forkynde dokumenter,

SOM KONSTATERER, at konventionen om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle anliggender, som blev udarbejdet af Rådet for Den Europæiske Union ved retsakt af 26. maj 1997¹⁾, ikke er trådt i kraft, og at kontinuiteten i forhold til de resultater, der blev opnået i forbindelse med indgåelsen af konventionen, bør sikres,

SOM KONSTATERER, at konventionens indhold i stor udstrækning er overtaget i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager²⁾ (i det følgende benævnt »forkyndelsesforordningen«),

SOM HENVISER til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »protokollen om Danmarks stilling«), i medfør af hvilken forkyndelsesforordningen ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark,

SOM ØNSKER, at bestemmelserne i forkyndelsesforordningen, fremtidige ændringer heraf og gennemførelsesforanstaltningerne hertil på folkeretligt grundlag skal finde anvendelse i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark som medlemsstat med en særlig stilling med hensyn til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM UNDERSTREGER betydningen af god koordination mellem Fællesskabet og Danmark for så vidt angår forhandling og indgåelse af internationale aftaler, der kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for forkyndelsesforordningen,

SOM UNDERSTREGER, at Danmark bør bestræbe sig på at tiltræde internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået, når Danmarks deltagelse i sådanne aftaler er relevant for at sikre en sammenhængende anvendelse af forkyndelsesforordningen og nærværende aftale,

SOM PÅPEGER, at De Europæiske Fællesskabers Domstol bør have kompetence til at sikre en ensartet anvendelse og fortolkning af denne aftale, inklusive de bestemmelser i forkyndelsesforordningen og alle EF-gennemførelsesforanstaltninger, der udgør en del af denne aftale,

SOM HENVISER til den kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner på grundlag af traktatens afsnit IV, herunder gyldigheden og fortolkningen af denne aftale, som er tillagt De Europæiske Fællesskabers Domstol ved artikel 68, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og til det forhold, at nævnte bestemmelse ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark som følge af protokollen om Danmarks stilling,

SOM FINDER, at De Europæiske Fællesskabers Domstol bør have kompetence til på samme betingelser at afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldigheden og fortolkningen af denne aftale, som rejses af en dansk ret, og at danske retter følgelig bør anmode om præjudicielle afgørelser på samme betingelser som retter i andre medlemsstater for så vidt angår fortolkningen af forkyndelsesforordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil,

SOM HENVISER til, at Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af artikel 68, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kan anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre spørgsmål om fortolkning af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner på grundlag af traktatens afsnit IV, herunder fortolkning af denne aftale, og til det forhold, at nævnte bestemmelse ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark som følge af protokollen om Danmarks stilling,

SOM FINDER, at Danmark på samme betingelser som andre medlemsstater for så vidt angår forkyndelsesforordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil bør have mulighed for at anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre spørgsmål om fortolkning af denne aftale,

SOM UNDERSTREGER, at retterne i Danmark — ved fortolkningen af denne aftale, inklusive de bestemmelser i forkyndelsesforordningen og alle EF-gennemførelsesforanstaltninger, der udgør en del af denne aftale — efter dansk ret bør tage behørigt hensyn til retspraksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol og ved retterne i De Europæiske Fællesskabers medlemsstater for så vidt angår bestemmelserne i forkyndelsesforordningen og alle EF-gennemførelsesforanstaltninger,

SOM FINDER, at det bør være muligt at anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre spørgsmål om overholdelse af forpligtelser i medfør af denne aftale i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende sager for Domstolen,

SOM KONSTATERER, at denne aftale er bindende for medlemsstaterne i medfør af artikel 300, stk. 7, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; det er derfor hensigtsmæssigt, at Danmark i tilfælde af, at en medlemsstat ikke overholder denne aftale, skal kunne indbringe sagen for Kommissionen i dennes egenskab af traktatens vogter —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Formål**

1. Formålet med denne aftale er at anvende bestemmelserne i forkyndelsesforordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i denne aftale.

2. Det er de kontraherende parter's mål at nå frem til en ensartet anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i forkyndelsesforordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil i alle medlemsstater.

3. Bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i denne aftale følger af protokollen om Danmarks stilling.

*Artikel 2***Samarbejde om forkyndelse af dokumenter**

1. Bestemmelserne i forkyndelsesforordningen, der er knyttet som bilag til denne aftale og udgør en del heraf, samt de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af forordningens artikel 17, og — for så vidt angår gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter denne aftales ikrafttræden — som Danmark har gennemført efter artikel 4 i denne aftale, og de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt i henhold til forordningens artikel 23, finder anvendelse på folkeretligt grundlag i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark.

2. Datoen for denne aftales ikrafttræden finder anvendelse i stedet for datoen omhandlet i forordningens artikel 25.

*Artikel 3***Ændringer til forkyndelsesforordningen**

1. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af ændringer til forkyndelsesforordningen, og sådanne ændringer er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

2. Når der vedtages ændringer til forordningen, meddeler Danmark Kommissionen, hvorvidt Danmark vil gennemføre indholdet af ændringerne. Meddelelsen skal gives på tidspunktet for

vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter.

3. Hvis Danmark beslutter at gennemføre indholdet af ændringerne, anføres det i meddelelsen, om gennemførelsen kan ske administrativt eller kræver godkendelse i Folketinget.

4. Hvis det i meddelelsen anføres, at gennemførelsen kan ske administrativt, angives det desuden, at alle de nødvendige administrative foranstaltninger træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af ændringerne til forordningen eller er trådt i kraft på datoen for meddelelsen, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest.

5. Hvis det i meddelelsen anføres, at gennemførelsen kræver godkendelse i Folketinget, finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af ændringerne til forordningen eller inden seks måneder efter datoen for meddelelsen, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest.

b) Danmark giver Kommissionen meddelelse om datoen for de lovgivningsmæssige gennemførelsesforanstaltningers ikrafttræden.

6. En meddelelse fra Danmark om, at indholdet af ændringerne er blevet gennemført i Danmark, jf. stk. 4 og 5, skaber gensidige folkeretlige forpligtelser mellem Danmark og Fællesskabet. Ændringerne til forordningen udgør derefter ændringer til denne aftale og betragtes som bilag knyttet hertil.

7. Hvis

a) Danmark meddeler, at Danmark ikke vil gennemføre indholdet af ændringerne, eller

b) Danmark ikke fremsender nogen meddelelse inden for den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2, eller

c) de lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark ikke træder i kraft inden for de frister, der er fastsat i stk. 5

betragtes denne aftale som opsagt, medmindre parterne beslutter andet inden 90 dage, eller i den situation, der er omhandlet i litra c), medmindre

de lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark træder i kraft inden for samme tidsrum. Opsigelsen får virkning tre måneder efter udløbet af de 90 dage.

8. Anmodninger, der er blevet fremsendt inden den dato, hvor opsigelsen får virkning, jf. stk. 7, berøres ikke heraf.

Artikel 4

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af udtalelser fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 18 i forkyndelsesforordningen. Gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af forordningens artikel 17, er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

2. Når der vedtages gennemførelsesforanstaltninger i medfør af forordningens artikel 17, skal disse meddeles Danmark. Danmark meddeler Kommissionen, hvorvidt Danmark vil gennemføre indholdet af gennemførelsesforanstaltningerne. Meddelelsen skal gives ved modtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne eller inden 30 dage herefter.

3. I meddelelsen anføres det, at alle de nødvendige administrative foranstaltninger i Danmark træder i kraft på datoen for gennemførelsesforanstaltningernes ikrafttræden eller er trådt i kraft på datoen for meddelelsen, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest.

4. En meddelelse fra Danmark om, at indholdet af gennemførelsesforanstaltningerne er blevet gennemført i Danmark, skaber gensidige folkeretlige forpligtelser mellem Danmark og Fællesskabet. Gennemførelsesforanstaltningerne udgør derefter en del af denne aftale.

5. Hvis

- a) Danmark meddeler, at Danmark ikke vil gennemføre indholdet af gennemførelsesforanstaltningerne, eller
- b) Danmark ikke fremsender nogen meddelelse inden for den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2

betragtes denne aftale som opsagt, medmindre parterne træffer anden afgørelse inden 90 dage. Opsigelsen får virkning tre måneder efter udløbet af de 90 dage.

6. Anmodninger, der er blevet fremsendt inden den dato, hvor opsigelsen får virkning, jf. stk. 5, berøres ikke heraf.

7. Hvis gennemførelsen undtagelsesvis kræver godkendelse i Folketinget, anføres dette i Danmarks meddelelse efter stk. 2, og bestemmelserne i artikel 3, stk. 5-8, finder anvendelse.

8. Danmark meddeler Kommissionen de oplysninger, som er omhandlet i forkyndelsesforordningens artikel 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14 og 15, artikel 17, litra a), og artikel 19. Kommissionen offentliggør disse oplysninger sammen med de relevante oplysninger vedrørende de øvrige medlemsstater. Den håndbog og den ordliste, som er udarbejdet i henhold til forordningens artikel 17, skal også omfatte de relevante oplysninger om Danmark.

Artikel 5

Internationale aftaler, der berører forkyndelsesforordningen

1. Internationale aftaler, som Fællesskabet indgår under udøvelse af sin eksterne kompetence på grundlag af reglerne i forkyndelsesforordningen, er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

2. Danmark afholder sig fra at indgå internationale aftaler, som kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for forkyndelsesforordningen, der er knyttet som bilag til denne aftale, medmindre det sker efter aftale med Fællesskabet, og der er fundet tilfredsstillende ordninger med hensyn til forholdet mellem nærværende aftale og den pågældende internationale aftale.

3. Når Danmark forhandler internationale aftaler, der kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for forkyndelsesforordningen, der er knyttet som bilag til denne aftale, koordinerer Danmark sin holdning med Fællesskabet og afholder sig fra enhver handling, der vil kunne skade målsætningerne i en holdning fastlagt af Fællesskabet inden for dets kompetenceområde i forbindelse med sådanne forhandlinger.

*Artikel 6***De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence med hensyn til fortolkning af denne aftale**

1. Når et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af denne aftale rejses i forbindelse med en sag, der verserer ved en dansk ret, anmoder denne ret Domstolen om at afgøre spørgsmålet, når en ret i en anden EU-medlemsstat under de samme omstændigheder ville være forpligtet hertil med hensyn til forkyndelsesforordningen samt de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i denne aftale.
 2. Efter dansk ret tager retterne i Danmark ved fortolkningen af denne aftale behørigt hensyn til Domstolens retspraksis med hensyn til bestemmelserne i forkyndelsesforordningen samt alle EF-gennemførelsesforanstaltninger.
 3. Danmark kan i lighed med Rådet, Kommissionen og enhver medlemsstat anmode Domstolen om at afgøre spørgsmål om fortolkning af denne aftale. Domstolens afgørelse som svar på en sådan anmodning finder ikke anvendelse på domme afsagt af medlemsstaternes retter, som har fået retskraft.
 4. Danmark har ret til at indgive udtalelser til Domstolen, hvis en ret i en medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af en bestemmelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.
 5. Protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Fællesskabs Domstol og Domstolens procesreglement finder anvendelse.
 6. Hvis bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende afgørelser truffet af Domstolen ændres, og dette får følger for afgørelser, der træffes med hensyn til forkyndelsesforordningen, kan Danmark meddele Kommissionen, at Danmark ikke vil anvende ændringerne for så vidt angår denne aftale. Meddelelsen skal gives på tidspunktet for ændringernes ikrafttræden eller inden 60 dage herefter.
- I så fald betragtes denne aftale som opsagt. Opsigelsen får virkning tre måneder efter meddelelsen.

7. Anmodninger, der er blevet fremsendt inden den dato, hvor opsigelsen får virkning, jf. stk. 6, berøres ikke heraf.

*Artikel 7***De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence med hensyn til overholdelsen af denne aftale**

1. Kommissionen kan anlægge sag ved Domstolen mod Danmark for manglende overholdelse af forpligtelserne i medfør af denne aftale.
2. Danmark kan klage til Kommissionen over en medlemsstats manglende overholdelse af forpligtelserne i medfør af denne aftale.
3. De relevante bestemmelser vedrørende sager for Domstolen i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab samt protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol og Domstolens procesreglement finder anvendelse.

*Artikel 8***Geografisk anvendelsesområde**

Denne aftale finder anvendelse på de territorier, der er omhandlet i artikel 299 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

*Artikel 9***Ophør af denne aftale**

1. Denne aftale ophører, hvis Danmark underretter de øvrige medlemsstater om, at Danmark ikke længere ønsker at benytte sig af bestemmelserne i del I i protokollen om Danmarks stilling, jf. artikel 7 i nævnte protokol.
2. Hver af de kontraherende parter kan bringe denne aftale til ophør ved at give den anden kontraherende part meddelelse herom. Aftalen ophører seks måneder efter datoen for denne meddelelse.
3. Anmodninger, der er blevet fremsendt inden den dato, hvor aftalen ophører, jf. stk. 1 eller 2, berøres ikke heraf.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

1. Denne aftale vedtages af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive procedurer.
2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den sjette måned efter de kontraherende parters meddelelse om, at de har afsluttet de nødvendige procedurer.

Udfærdiget i Bruxelles den nittende oktober to tusind og fem.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Oktober zweitausendfünf.

Kahe tuhanda viienda aasia oktoobrikuu üheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες πέντε.

Done at Brussels on the nineteenth day of October in the year two thousand and five.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf octobre deux mille cinq.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove ottobre duemilacinque.

Briselē, divtūkstoš piektā gada deviņpadsmitajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai penktų metų spalio devynioliktą dieną Briuselyje.

Kelti Brüsszelben, a kettőezer ötödik év október tizenkilencedik napján.

Magħmul fi Brussel, fid-dsatax jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u hamsa.

Gedaan te Brussel, de negentiende oktober tweeduizend vijf.

Sporządzono w Brukseli dnia dziewiętnastego października roku dwa tysiące piątego.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Outubro de dois mil e cinco.

V Bruseli dňa devätnásteho októbra dvetisícpäť.

V Bruslju, devetnajstega oktobra leta dva tisoč pet.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaviisi.

Som skedde i Bryssel den nittonde oktober tjugohundrafem.

*Artikel 11***Teksternes gyldighed**

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Chall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'J. C. C.', written in black ink.

Por el Reino de Dinamarca
Za Dánské království
For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
Taani Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Δανίας
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume de Danemark
Per il Regno di Danimarca
Dānijas Karalistes vārdā
Danijos Karalystės vardu
A Dán Királyság részéről
Ghar-Renju tad-Danimarka
Voor het Koninkrijk Denemarken
W imieniu Królestwa Danii
Pelo Reino da Dinamarca
Za Dánske královstvo
Za Kraljevino Dansko
Tanskan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Danmarks vägnar

¹⁾ EFT C 261 af 27.8.1997, s. 1. Samme dag, som Rådet udarbejdede konventionen, noterede det sig den forklarende rapport til konventionen, som findes i samme EFT på side 26.

²⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1348/2000

af 29. maj 2000

om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål, som er nødvendige for, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

(2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem medlemsstaterne.

(3) Dette spørgsmål falder nu ind under traktatens artikel 65.

(4) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i traktatens artikel 5 kan denne forordnings mål ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan.

Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(5) Ved retsakt af 26 maj 1997⁴⁾ udarbejdede Rådet en konvention om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle anliggender og anbefalede medlemsstaterne at vedtage denne konvention i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Konventionen er ikke trådt i kraft. Kontinuiteten i forhold til de resultater, der blev opnået i forbindelse med indgåelsen af konventionen, bør sikres. Konventionens indhold er i stor udstrækning overtaget i denne forordning.

(6) Af hensyn til effektiv og hurtig afvikling af de civile retlige procedurer sker fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter direkte og ved hjælp af hurtige midler mellem de af medlemsstaterne udpegede lokale instanser. Medlemsstaterne kan imidlertid oplyse, at de har til hensigt kun at udpege én fremsendende instans eller én modtagende instans eller en enkelt instans til at varetage begge funktioner i en periode på fem år. En sådan udpegelse kan imidlertid forlænges hvert femte år.

(7) En hurtig fremsendelse forudsætter, at alle egnede midler anvendes, dog under overholdelse af visse krav vedrørende det modtagne dokumentets læselighed og pålidelighed. En sikker fremsendelse kræver, at det fremsendte dokument ledsages af en fortrykt formular, som skal udfyldes på sproget på forkyndelsesstedet eller på et andet sprog, som accepteres af den modtagende medlemsstat.

- (8) For at denne forordning kan fungere efter hensigten, er det kun i undtagelsestilfælde muligt at nægte at forkynde dokumenter.
- (9) En hurtig fremsendelse indebærer, at dokumentet skal forkyndes i løbet af få dage efter modtagelsen. Hvis det imidlertid ikke har været muligt at foretage forkyndelsen inden for en måned, skal den modtagende instans give den fremsendende instans meddelelse herom. En overskridelse af denne frist er ikke ensbetydende med, at anmodningen skal sendes tilbage til den fremsendende instans, hvis forkyndelsen kan lade sig gøre inden for en rimelig frist.
- (10) Af hensyn til adressatens interesser finder forkyndelsen sted på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet, eller på et andet af den fremsendende medlemsstats sprog, som adressaten forstår.
- (11) På grund af forskellene mellem medlemsstaternes procedureregler kan fastlæggelsen af den konkrete forkyndelsesdato variere fra medlemsstat til medlemsstat. For at tage hensyn til dette forhold og til de mulige problemer, der kan opstå, bør denne forordning fastsætte en ordning, hvorefter forkyndelsesdatoen afgøres efter den modtagende medlemsstats lovgivning. Hvis et dokument skal være forkyndt inden for en bestemt frist i forbindelse med en sag, som skal anlægges eller verserer i afsenderstaten, afgøres forkyndelsesdatoen i forhold til rekvirenten imidlertid efter lovgivningen i afsenderstaten. En medlemsstat kan dog fravige disse bestemmelser i en overgangsperiode på fem år af relevante grunde. En sådan fravigelse kan forlænges af medlemsstaten hvert femte år af grunde, der vedrører den pågældende medlemsstats retssystem.
- (12) Denne forordning har, for så vidt angår forbindelserne mellem de deltagende medlemsstater, forrang for de bestemmelser om de samme sagsområder, som forordningen dækker, der findes i bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer indgået af medlemsstaterne, navnlig protokollen til Bruxelles-konventionen af 27. september 1968⁵⁾ og Haag-konventionen af 15. november 1965. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indgår aftaler eller arrangementer med henblik på at fremskynde eller forenkle dokumentfremsendelsen, forudsat at de er forenelige med forordningen.
- (13) Det er vigtigt, at oplysninger, som fremsendes efter denne forordning, beskyttes. Dette spørgsmål falder ind under Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren⁷⁾.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸⁾.
- (15) Med til sådanne foranstaltninger hører udarbejdelsen og ajourføringen af håndbogen ved hjælp af relevante moderne midler.
- (16) Kommissionen skal senest tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse undersøge dens anvendelse og i givet fald foreslå ændringer.
- (17) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (18) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forord-

ningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse i civile og kommercielle sager, hvor et retsligt eller udenretsligt dokument skal sendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt dér.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse, når adressen på den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, ikke er kendt.

Artikel 2

KAPITEL II

Fremsendende instanser og modtagende instanser

1. Hver medlemsstat udpeger de embedsmænd, myndigheder eller andre personer, i det følgende benævnt »fremsendende instanser«, der er kompetente til at fremsende retslige og udenretslige dokumenter, som skal forkyndes i en anden medlemsstat.

2. Hver medlemsstat udpeger de embedsmænd, myndigheder eller andre personer, i det følgende benævnt »modtagende instanser«, der er kompetente til at modtage retslige og udenretslige dokumenter fra en anden medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan udpege én fremsendende instans og én modtagende instans eller en enkelt instans, som varetager begge funktioner. Forbundsstater, stater med flere retssystemer og stater med autonome territoriale områder kan udpege flere sådanne instanser. Udpegelsen gælder for fem år og kan forlænges hvert femte år.

4. Hver medlemsstat giver Kommissionen følgende oplysninger:

- a) navn og adresse på de i stk. 2 og 3 omhandlede modtagende instanser

- b) instansernes stedlige kompetence

- c) på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter, og

- d) hvilke sprog der kan benyttes ved udfyldelsen af formularen i bilaget.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver senere ændring af disse oplysninger.

Artikel 3

Central enhed

Hver medlemsstat udpeger en central enhed, som har til opgave:

- a) at give oplysninger til de fremsendende instanser
- b) at søge løsninger på vanskeligheder, som måtte opstå i forbindelse med fremsendelse af dokumenter med henblik på forkyndelse
- c) i undtagelsestilfælde, på anmodning af den fremsendende instans at sende en anmodning om forkyndelse videre til den kompetente modtagende instans.

Forbundsstater, stater med flere retssystemer og stater med autonome territoriale områder kan udpege flere centrale enheder.

KAPITEL II

RETSLIGE DOKUMENTER

Afdeling 1

Fremsendelse og forkyndelse af retslige dokumenter

Artikel 4

Fremsendelse af dokumenter

1. Retslige dokumenter fremsendes direkte og hurtigst muligt mellem de instanser, der er udpeget på grundlag af artikel 2.

2. Fremsendelse af dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og alle andre papirer mellem fremsendende og modtagende instanser kan ske på enhver egnet måde, forudsat at indholdet af det modtagne do-

kument er en tro gengivelse af det afsendte dokument, og at alle angivelser på dokumentet er let læselige.

3. Det dokument, der ønskes fremsendt, skal ledsages af en anmodning, som udfærdiges på formularen i bilaget. Formularen skal udfyldes på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller på et andet sprog, som modtagerstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.

4. Alle dokumenter og papirer, der fremsendes, er fritaget for legalisering eller tilsvarende formaliteter.

5. Hvis den fremsendende instans ønsker en kopi af dokumentet returneret sammen med den i artikel 10 omhandlede attest, fremsendes dokumentet i to eksemplarer.

Artikel 5

Oversættelse af dokumenter

1. Rekvirenten skal af den fremsendende instans, som han overdrager dokumentet til med henblik på fremsendelse, underrettes om, at adressaten kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er affattet på et af de i artikel 8 omhandlede sprog.

2. Rekvirenten afholder eventuelle udgifter til oversættelse, der er påløbet forud for dokumentets fremsendelse, med forbehold af en eventuel senere afgørelse truffet af retten eller den kompetente myndighed om, hvem disse udgifter påhviler.

Artikel 6

Modtagelse af dokumenter ved den modtagende instans

1. Den modtagende instans sender ved modtagelsen af et dokument snarest muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagel-

sen på den hurtigst mulige måde den fremsendende instans et modtagelsesbevis på formularen i bilaget.

2. Kan anmodningen om forkyndelse ikke imødekommes på grundlag af de fremsendte oplysninger eller dokumenter, tager den modtagende instans på den hurtigst mulige måde kontakt med den fremsendende instans for at rekvirere de manglende oplysninger eller dokumenter.

3. Hvis anmodningen om forkyndelse klart falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, eller hvis forkyndelse er umulig, fordi de formelle krav ikke er opfyldt, returneres anmodningen og de fremsendte dokumenter til den fremsendende instans straks efter modtagelsen sammen med den formular til meddelelse om returnering, der findes i bilaget.

4. En modtagende instans, der modtager et dokument til forkyndelse, som den ikke har stedlig kompetence til at forkynde, skal sende dokumentet og anmodningen videre til den kompetente modtagende instans i samme medlemsstat, hvis de i artikel 4, stk. 3, nævnte betingelser er opfyldt, og underrette den fremsendende instans herom under anvendelse af den formular, der findes i bilaget. Den stedligt kompetente modtagende instans underretter på den i stk. 1 nævnte måde den fremsendende instans, når den har modtaget dokumentet.

Artikel 7

Forkyndelse af dokumenter

1. Den modtagende instans forkynder dokumentet eller lader det forkynde enten i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning eller på den særlige måde, som den fremsendende instans har anmodet om, medmindre denne måde er uforenelig med modtagerstatens lovgivning.

2. Med henblik på forkyndelse skal de nødvendige foranstaltninger træffes hurtigst muligt. Har det ikke været muligt at forkynde dokumentet senest en måned efter modtagelsen, underretter den modtagende instans under alle omstændigheder den fremsendende instans herom på formularen i bilaget, som udfyldes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2. Fristen beregnes efter modtagerstatens lovgivning.

*Artikel 8***Mulighed for at nægte at modtage dokumentet**

1. Den modtagende instans underretter adressaten om, at han kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på et af følgende sprog:

- a) på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller
- b) på et af afsenderstatens sprog, som adressaten forstår.

2. Har den modtagende instans fået oplyst, at adressaten nægter at modtage dokumentet, jf. stk. 1, underretter den straks den fremsendende instans herom ved hjælp af den i artikel 10 omhandlede attest og returnerer anmodningen og de dokumenter, der ønskes oversat, til den fremsendende instans.

*Artikel 9***Forkyndelsesdato**

1. Datoen for et dokumentes forkyndelse i henhold til artikel 7 er den dato, på hvilken dokumentet forkyndes i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning, jf. dog artikel 8.

2. Hvis der i forbindelse med en sag, som skal anlægges eller verserer i afsenderstaten, er behov for at forkynde et dokument inden for en bestemt frist, er den dato, der gælder i forhold til rekvirenten, dog den, der er fastsat i lovgivningen i denne medlemsstat.

3. En medlemsstat kan fravige stk. 1 og 2 i en overgangsperiode på fem år af relevante grunde.

Denne overgangsperiode kan forlænges af medlemsstaten hvert femte år af grunde, der vedrører den pågældende medlemsstats retssystem. Medlemsstaten underretter Kommissionen om indholdet af en sådan fravigelse og redegør for sagens omstændigheder.

*Artikel 10***Afleveringsattest og kopi af det forkyndte dokument**

1. Når formaliteterne i forbindelse med forkyndelsen af dokumentet er opfyldt, udfærdiges der på formularen i bilaget en attest som bevis for forkyndelsen, og attesten sendes til den fremsendende instans og ledsages af en kopi af det forkyndte dokument, hvis artikel 4, stk. 5, finder anvendelse.

2. Attesten udfyldes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i afsenderstaten eller på et andet sprog, som afsenderstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.

*Artikel 11***Omkostninger i forbindelse med forkyndelsen**

1. Forkyndelse af retslige dokumenter fra en anden medlemsstat medfører ikke krav på betaling eller refusion af afgifter eller omkostninger i forbindelse med modtagerstatens bistand.

2. Rekvirenten skal betale eller refundere omkostninger i forbindelse med:

- a) arbejde udført af en stævningsmand eller en person, som er kompetent efter modtagerstatens lovgivning
- b) anvendelse af en særlig fremgangsmåde i forbindelse med forkyndelsen.

*Afdeling 2***Andre former for fremsendelse og forkyndelse af retslige dokumenter***Artikel 12***Fremsendelse ad konsulær eller diplomatisk vej**

Hver medlemsstat har i særlige tilfælde adgang til at benytte konsulær eller diplomatisk vej til at fremsende retslige dokumenter, der skal forkyndes, til de instanser i en anden medlemsstat, som er udpeget på grundlag af artikel 2 eller 3.

*Artikel 13***Forkyndelse af dokumenter ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter**

1. Hver medlemsstat har adgang til uden anvendelse af tvang at forkynde retslige dokumenter for personer, der er bosat i en anden medlemsstat, direkte ved sine diplomatiske eller konsulære repræsentanter.

2. Hver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at den modsætter sig en sådan forkyndelse på sit territorium, medmindre dokumentet skal forkyndes for en person, der er statsborger i den medlemsstat, hvorfra dokumentet hidrører.

*Artikel 14***Postforkyndelse**

1. Hver medlemsstat har adgang til at lade forkyndelse af retslige dokumenter foretage direkte med posten for personer, der er bosat i en anden medlemsstat.

2. Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, angive, under hvilke omstændigheder den accepterer postforkyndelse af retslige dokumenter.

*Artikel 15***Direkte forkyndelse**

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at enhver, der har interesse i en retssag, kan lade forkyndelse af retslige dokumenter foretage direkte ved stævningsmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten.

2. Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at den modsætter sig forkyndelse af retslige dokumenter på sit territorium efter stk. 1.

KAPITEL III

UDENRETSLIGE DOKUMENTER

*Artikel 16***Fremsendelse**

Udenretslige dokumenter kan fremsendes med henblik på forkyndelse i en anden medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 17***Gennemførelsesbestemmelser**

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter rådgivningsproceduren i artikel 18, stk. 2:

- a) udarbejdelse og årlig ajourføring af håndbogen med de oplysninger, som medlemsstaterne har givet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4
- b) opstilling af en ordliste på alle Den Europæiske Unions officielle sprog over de dokumenter, som kan forkyndes inden for rammerne af denne forordning
- c) ajourføring eller gennemførelse af tekniske ændringer af formularen i bilaget.

*Artikel 18***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 19***Sagsøgte, der ikke giver møde**

1. Når en stævning eller et tilsvarende dokument har skullet sendes til en anden medlems-

stat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og sagsøgte ikke er mødt, må dommeren ikke afgøre sagen, før det er fastslået:

- a) enten at dokumentet er forkyndt ved anvendelse af en af de fremgangsmåder, der har hjemmel i modtagerstatens lovgivning for forkyndelse af dokumenter i indenlandske sager for personer, som opholder sig på dens territorium, eller
- b) at dokumentet faktisk er afleveret til sagsøgte eller på hans bopæl i overensstemmelse med en anden fremgangsmåde, som har hjemmel i denne forordning

og at forkyndelsen eller afleveringen i hvert af disse tilfælde har fundet sted i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen.

2. Hver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at dommeren uanset stk. 1 kan afgøre sagen, selv om der ikke er modtaget nogen attest som bevis for forkyndelse eller aflevering, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) dokumentet er fremsendt på en af de måder, der har hjemmel i denne forordning
- b) et tidsrum, som dommeren anser for tilstrækkeligt i den enkelte sag, dog mindst seks måneder, er forløbet siden datoen for dokumentets fremsendelse
- c) ingen attest har kunnet opnås til trods for, at ethvert rimeligt forsøg er gjort for at opnå den gennem de kompetente myndigheder eller organer i modtagerstaten.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan dommeren i påtrængende tilfælde træffe bestemmelse om en hvilken som helst foreløbig eller sikrende foranstaltning.

4. Når en stævning eller et tilsvarende dokument har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og der er afsagt dom over en sagsøgt, som ikke er mødt, har dommeren mulighed for i forhold til sagsøgte at tilsidesætte virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, såfremt:

- a) sagsøgte uden egen skyld ikke har fået kendskab til dokumentet i så god tid, at han kunne varetage sine interesser under sagen, eller uden egen skyld ikke har fået kendskab til dommen i så god tid, at han kunne appellere den, og
- b) sagsøgtes indsigelser ikke forekommer helt grundløse.

Anmodning om adgang til appel skal fremsættes inden en rimelig tid efter, at sagsøgte har fået kendskab til dommen.

Hver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at anmodningen ikke vil blive imødekommet, hvis den fremsættes efter udløbet af en frist, som angives i meddelelsen, men som ikke kan være kortere end et år efter afsigelsen af dommen.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse på afgørelser om personers status eller handleevne.

Artikel 20

Forholdet til aftaler eller arrangementer, som medlemsstaterne er parter i

1. Med hensyn til de forhold, som dækkes af denne forordnings anvendelsesområde, har denne forordning forrang for de af medlemsstaterne indgåede bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer, navnlig artikel IV i protokollen til Bruxelles-konventionen af 1968 og Haag-konventionen af 15. november 1965.

2. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne hver især opretholder eller indgår aftaler eller arrangementer for yderligere at fremskynde eller forenkle dokumentfremsendelsen, forudsat at de er forenelige med denne forordning.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen:

- a) en kopi af de i stk. 2 omhandlede aftaler eller arrangementer, som medlemsstaterne har indgået indbyrdes, og udkast til de aftaler eller arrangementer, som de agter at indgå, og
- b) enhver opsigelse eller ændring af disse aftaler eller arrangementer.

*Artikel 21***Retshjælp**

Denne forordning berører ikke anvendelsen mellem de medlemsstater, der er parter i følgende konventioner, af artikel 23 i konventionen af 17. juli 1905 angående civilprocessen, artikel 24 i konventionen af 1. marts 1954 angående civilprocessen og artikel 13 i konventionen af 25. oktober 1980 om international retshjælp.

*Artikel 22***Beskyttelse af fremsendte oplysninger**

1. Oplysninger, herunder navnlig personoplysninger, der fremsendes efter denne forordning, må af de modtagende instanser kun anvendes til det formål, der lå til grund for fremsendelsen.
2. De modtagende instanser sikrer, at sådanne oplysninger behandles fortroligt i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning.
3. Stk. 1 og 2 berører ikke den nationale lovgivning, i henhold til hvilken de berørte personer har ret til at blive holdt orienteret om den anvendelse, der gøres af oplysninger, som fremsendes efter denne forordning.
4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 95/46/EF og 97/66/EF.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2000.

På Rådets vegne

A. COSTA

Formand

*Artikel 23***Meddelelse og offentliggørelse**

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, som er omhandlet i artikel 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15, artikel 17, litra a), og artikel 19.
2. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

*Artikel 24***Genbehandling**

Senest den 1. juni 2004 og herefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om forordningens anvendelse, bl. a. med en vurdering af de i henhold til artikel 2 udpegede instansers effektivitet og den praktiske anvendelse af artikel 3, litra c), og artikel 9. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til, hvordan forordningen kan tilpasses til udviklingen inden for forkyndelsesordningerne.

*Artikel 25***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft den 31. maj 2001.

¹⁾ EFT C 247 E af 31.8.1999, s. 11.

²⁾ Udtalelse afgivet den 17. november 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

³⁾ EFT C 368 af 20.12.1999, s. 47.

⁴⁾ EFT C 261 af 27.8.1997, s. 1. Samme dag, som Rådet udarbejdede konventionen, noterede det sig den forklarende rapport til konventionen, som findes i samme EFT på side 26.

⁵⁾ Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32; konsolideret tekst i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1).

⁶⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁷⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

⁸⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

BILAG

ANMODNING OM FORKYNDELSE AF DOKUMENTER

(Artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager¹⁾)

Referencenummer:

1. FREMSENDENDE INSTANS

1.1. Navn:

1.2. Adresse:

1.2.1. Gade + nummer/postboks:

1.2.2. Postnummer + bynavn:

1.2.3. Land:

1.3. Tlf.:

1.4. Telefax^(*):

1.5. E-post^(*):

2. MODTAGENDE INSTANS

2.1. Navn:

2.2.1. Gade + nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer + bynavn:

2.2.3. Land:

2.3. Tlf.:

2.4. Telefax^(*):

2.5. E-post^(*):

3. REKVIRENT

3.1. Navn:

3.2. Adresse:

3.2.1. Gade + nummer/postboks:

3.2.2. Postnummer + bynavn:

3.2.3. Land:

3.3. Tlf. (*):

3.4. Telefax (*):

3.5. E-post (*):

4. ADRESSAT

4.1. Navn:

4.2. Adresse:

4.2.1. Gade + nummer/postboks:

4.2.2. Postnummer + bynavn:

4.2.3. Land:

4.3. Tlf. (*):

4.4. Telefax (*):

4.5. E-post (*):

4.6. Personnummer/socialsikringsnummer/virksomhedsnummer/eller lignende (*):

5. FORKYNDELSESMÅDE

5.1. Ifølge lovgivningen i den modtagende medlemsstat

5.2. På følgende særskilte måde:

5.2.1. Hvis denne måde ikke er forenelig med lovgivningen i den modtagende medlemsstat, skal dokumentet da forkyndes i overensstemmelse med denne lovgivning:

5.2.1.1. Ja

5.2.1.2. Nej

6. DOKUMENT, DER SKAL FORKYNDES

6.1. Dokumentets art

6.1.1. retsligt:

6.1.1.1. stævning

6.1.1.2. dom

6.1.1.3. appel

6.1.1.4. andet

6.1.2. underretsligt

6.2. Dato eller frist angivet i dokumentet^(*):

6.3. Sprog, som dokumentet er affattet på:

6.3.1. original D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, andet:

6.3.2. oversættelse^(*) D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, andet:

6.4. Antal bilag:

7. EN KOPI AF DOKUMENTET SKAL RETURNERES SAMMEN MED FORKYNDELSESATTESTEN (jf. artikel 4, stk. 5, i forordningen)

7.1. Ja (i så tilfælde skal det dokument, der skal forkyndes, fremsendes i to eksemplarer)

7.2. Nej

1. I henhold til artikel 7, stk. 2, i forordningen skal de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på forkyndelsen, træffes så hurtigt som muligt. Hvis det ikke en måned efter modtagelsen af anmodningen har været muligt at foretage forkyndelsen, skal den fremsendende instans under alle omstændigheder underrettes herom ved hjælp af atesten i punkt 13.
2. Hvis det ikke er muligt at efterkomme anmodningen på grundlag af de fremsendte oplysninger og dokumenter, skal der i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordningen på hurtigst mulige måde tages kontakt til den fremsendende instans med henblik på at rekvirere de manglende oplysninger eller dokumenter.

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

Den modtagende instans' referencenummer:

KVITTERING FOR MODTAGELSE

(Artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Ved modtagelsen af et dokument skal denne kvittering snarest muligt og senest syv dage efter modtagelsen sendes til den fremsendende instans på den hurtigst mulige måde.

8. MODTAGELSESDATO:

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel

FORMULAR TIL MEDDELELSE OM RETURNERING AF ANMODNING OG DOKUMENT
(Artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Anmodningen og dokumentet skal returneres straks efter modtagelsen.

9. BEGRUNDELSE:

9.1. Anmodningen falder klart uden for forordningens anvendelsesområde:

9.1.1. Dokumentet vedrører hverken civile eller kommercielle anliggender

9.1.2. Der er ikke tale om en anmodning om forkyndelse fra en medlemsstat til en anden medlemsstat

9.2. Manglende opfyldelse af de formelle krav, hvilket gør forkyndelsen umulig:

9.2.1. Dokumentet er vanskeligt at læse

9.2.2. Formularen er ikke udfyldt på det korrekte sprog

9.2.3. Det modtagne dokument er ikke en tro gengivelse af originalen

9.2.4. Andet (skal præciseres):

9.3. Forkyndelsesmåden er ikke forenelig med den modtagende medlemsstats lovgivning (artikel 7, stk. 1, i forordningen)

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

MEDDELELSE OM VIDERESENDELSE AF ANMODNING OG DOKUMENT TIL DEN
STEDLIGT KOMPETENTE MODTAGENDE INSTANS

(Artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Anmodningen og dokumentet er sendt videre til nedenstående instans, som har den stedlige kompetence til at foretage forkyndelsen:

10.1. Navn

10.2. Adresse:

10.2.1. Gade + nummer/postboks:

10.2.2. Postnummer + bynavn:

10.2.3. Land:

10.3. Tlf.:

10.4. Telefax^(*):

10.5. E-post^(*):

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

Den kompetente modtagende instans' referencenummer:

KVITTERING FOR MODTAGELSE FRA DEN STEDLIGT KOMPETENTE INSTANS TIL
DEN FREMSENDENDE INSTANS

(Artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Denne kvittering skal ved modtagelsen af et dokument snarest muligt og senest syv dage efter modtagelsen sendes til den fremsendende instans på den hurtigst mulige måde.

II. MODTAGELSESDATO:

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

BEVIS FOR DOKUMENTETS FORKYNDELSE ELLER MANGLENDE FORKYNDELSE

(Artikel 10 i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Forkyndelsen foretages hurtigst muligt. Hvis det en måned efter anmodningens modtagelse ikke har været muligt at foretage forkyndelsen, underretter den modtagende instans under alle omstændigheder den fremsendende instans herom (jf. artikel 7, stk. 2, i forordningen).

12. DOKUMENTET ER FORKYNDT

- a) 12.1. Dato for forkyndelsen og den adresse, hvor den har fundet sted:
- b) 12.2. Dokumentet er:
 - A) 12.2.1. Forkyndt efter den modtagende medlemsstats lovgivning dvs:
 - 12.2.1.1. Udleveret:
 - 12.2.1.1.1. Til adressaten
 - 12.2.1.1.2. Til en anden person
 - 12.2.1.1.2.1. Navn:
 - 12.2.1.1.2.2. Adresse:
 - 12.2.1.1.2.2.1. Gade + nummer/postboks:
 - 12.2.1.1.2.2.2. Postnummer + bynavn:
 - 12.2.1.1.2.2.3. Land:
 - 12.2.1.1.2.3. Tilknytning til adressaten:

Familie	Ansæt	Andet
---------	-------	-------
 - 12.2.1.1.3. På adressatens bopæl
 - 12.2.1.2. Forkyndt pr. post
 - 12.2.1.2.1. Uden kvittering for modtagelse

12.2.1.2.2. Med kvittering for modtagelse (vedlagt)

12.2.1.2.2.1. Udfærdiget af adressaten

12.2.1.2.2.2. Udfærdiget af en anden person

12.2.1.2.2.2.1. Navn

12.2.1.2.2.2.2. Adresse

12.2.1.2.2.2.2.1. Gade + nummer/postboks:

12.2.1.2.2.2.2.2. Postnummer + bynavn:

12.2.1.2.2.2.2.3. Land:

12.2.1.2.2.2.3. Tilknytning til adressaten:

Familie

Ansæt

Andet

12.2.1.3 Andet. (skal præciseres):

B) 12.2.2. Forkyndt på følgende særlige måde (skal præciseres):

- c) 12.3. Adressaten er (mundtligt) (skriftligt) blevet underrettet om, at han kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er udfærdiget på et sprog, som er officielt sprog på forkynningsstedet, eller på et af den fremsendende medlemsstats officielle sprog, som han forstår.

13. OPLYSNINGER, SOM GIVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 2

Det har ikke inden for en måned efter modtagelsen af dokumentet været muligt at foretage forkyndelsen.

14. DOKUMENTET ER NÆGTET MODTAGET

Adressaten har nægtet at modtage dokumentet med henvisning til det anvendte sprog. Dokumentet er vedlagt denne attest.

15. ÅRSAGEN TIL, AT DOKUMENTET IKKE ER FORKYNDT

15.1. Ukendt adresse

15.2. Adressaten har ikke kunnet findes

15.3. Det har ikke været muligt at forkynde dokumentet inden den dato eller den frist, som er angivet i punkt 6.2

15.4. Andet (skal præciseres):

- Dokumentet er vedlagt denne attest.

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

^(*) Fakultativt.

Skriftlig fremsættelse (25. oktober 2006)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

(Lovforslag nr. L 47).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en såkaldt parallelaftale mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager i dansk ret. Aftalen, der den 19. oktober 2005 blev undertegnet efter forelægning for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg, indebærer, at Danmark på mellemstatsligt grundlag tilknyttes reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelsesforordningen). Ved en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19 til, at regeringen tiltræder aftalen.

Danmark er som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke omfattet af forkyndelsesforordningen. En parallelaftale om tilknytning til reglerne i forordningen kan indgås med fuld respekt af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender, da forbeholdet ikke retter sig imod et mellemstatsligt samarbejde på det civilretlige område, men alene retter sig imod, at en del af samarbejdet ved Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev overstatsligt.

Parallelaftalen indebærer, at der kommer til at gælde samme regler om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter på tværs af grænser-

ne i alle EU-medlemsstater, nemlig reglerne i forkyndelsesforordningen. Hvis reglerne i forordningen ændres, skal Danmark efter parallelaftalen inden for en vis frist tilkendegive, om man vil tiltræde ændringerne. Vælger Danmark at tiltræde ændringerne, gælder disse på mellemstatsligt grundlag i forholdet mellem Danmark og Fællesskabet. Vælger Danmark ikke at tiltræde ændringerne, betragtes det som udgangspunkt som en opsigelse af parallelaftalen.

Forkyndelsesforordningen har til formål at gøre det lettere og hurtigere at gennemføre forkyndelser på tværs af grænserne i Den Europæiske Union i forbindelse med f.eks. civile og kommercielle retssager. I dag sker forkyndelse på tværs af grænserne i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-lande på grundlag af Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile og kommercielle spørgsmål. Forkyndelsesforordningen er baseret på reglerne i Haagerkonventionen, men forordningens regler er revideret og moderniseret i forhold til denne. Ændringerne omfatter bl.a. en mere direkte forbindelse mellem de involverede myndigheder, mulighed for anvendelse af mere moderne kommunikationsmidler og ensartede regler om oversættelse af dokumenter.

Det kan endvidere oplyses, at der samtidig med dette lovforslag fremsættes et lovforslag om gennemførelse af parallelaftalen om Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) (L 46).

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til Det Høje Tings velvillige behandling.

AA003397

Schultz Grafisk

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 2. november 2006
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-740-0030
Dok.: REB40028

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

1. Høringen

Et udkast til lovforslag har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenterne for Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amtsrådsforeningen, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheForening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Sø-Restaurations Forening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Speditører, De Danske Patentagenters Forening, Det Danske Voldgiftsinstitut, Fagligt Fælles Forbund 3F, Finansrådet, Fiskernes Forbund, FOA – Fag og Arbejde, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsamtjurister, Foreningen Danske Inkassoadvokater, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Handels- og Kontorfunktionærernes forbund i Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, HTS-I, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Kø-

benhavns Kommune, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark LO, Liberale Erhvervs Råd, Maskinmestrenes Forening, Metal Søfart, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Procesbevillingsnævnet, Realkreditrådet, Restaurationsbranchens Forbund, Sammenslutningen af Danske Pantebrevshandlere, Statsansattes Kartel, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Syddansk Universitet, Søfartens Arbejdsmiljøråd, Søfartens Ledere – Dansk Navigatorforening, Sømændenes Forbund, Sølovudvalgets medlemmer, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, Århus Retshjælp og Århus Universitet.

2. Høringssvarene

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenten for Københavns Byret, præsidenterne for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Industri, Finansrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet, Liberale Erhvervs Råd, Procesbevillingsnævnet, Realkreditrådet, Syddansk Universitet og Søfartens Ledere – Dansk Navigatorforening har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Høringssvarene giver ikke Justitsministeriet anledning til bemærkninger

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag svarer til det lovudkast, som var i høring.

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Jmt. modt.

Den 27 SEP. 2006
J.nr. 40A-ØL-37-06

28 SEP. 2006

Justitsministeriet
Administrationsafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev modtaget den 31. august 2006 (sagsnr. 2005-740-0030) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

Jeg skal i den anledning udtale, at udtale at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen
Nanna Blach

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-36-06
Den 13/09-2006

Justitsministeriet har den 30. august 2006 fremsendt et udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder at burde udtale sig om udkastet.

Der henvises til sagsnummer 2005-740-0030

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Præsident Jens Feilberg
Sø- og Handelsretten
Bredgade 70, 1260 København K.
Tlf.: 33 47 92 22 Fax.: 33 47 92 82

Akt.nr. 10

Jmt. modt.

26 SEP. 2006

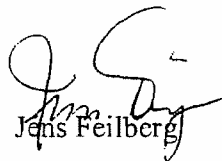
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Den 25/9 2006
J.nr. H 14/06

Vedrørende udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem De Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager). Sagsnr. 2005-740-0030.

Sø- og Handelsretten har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Feilberg

2005-740 0030

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
27 SEP. 2006

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

EIH15038/Sagsbeh. EIH
J.nr. 09.2006-39.2
Deres j.nr.

25. september 2006

Ved skrivelse af 30. august 2006 har Justitsministeriet fremsendt et udkast til forslag om lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallel-aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

Jeg skal i den anledning oplyse, at Københavns Byret ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J.nr. 2005-740-0030.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

21 SEP. 2006

Præsidenten
Helligkorsvej 7
4000 Roskilde
Tlf. 46 36 50 00
Fax 46 15 42 12
Åbent kl. 9.00 - 15.
CVR-nr. 21-65-95-09

LHL13100/Sagsbeh. LHL
J.nr. 09.2006-36.2
Deres j.nr. 2005-740-0030

20. september 2006

Ved e-mail af 31. august 2006 (j.nr. 2005-740-0030) har ministeriet anmodet om en udtalelse om forslag til Lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

I den anledning skal jeg på egne vegne og på vegne præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg og Odense oplyse, at vi ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Niels Waage

Jette Lyngsø

Fra: Lene Hjerrild [leh@randers.byret.dk]
Sendt: 27. september 2006 14:21
Til: Justitsministeriet
Cc: Henrik Linde
Emne: høring

Justitsministeriet

att. Birgitte Grønborg Juul

Vedr. sagsnr.
2005-740-0031 og 2005-740-0300

Høring vedrørende forslag til Lov om Bruxelles I-forordningen mv. og forslag til Lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mv.)

Dommerforeningen har ingen bemærkninger til de to lovforslag.

Med venlig hilsen

Lene Hjerrild
telefon 87 12 51 52
leh@randers.byret.dk

Dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Bestyrelsesmedlem
Henrik Gjørup
c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
tlf. 86 12 59 11 – 7019
e-mail hq@dommerfm.dk

Århus, den 26. september
2006

J.nr. 46/06

J.nr. 2005-740-0030 – høring

Ved udateret brev, fremsendt pr. e-mail den 31. august 2006, har ministeriet anmodet Dommerfuldmægtigforeningen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

Jeg skal meddele, at forslaget ikke har givet Dommerfuldmægtigforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger til udkastet.

Dette høringssvar sendes kun pr. e-mail.

Fremtidige høringer til Dommerfuldmægtigforeningen bedes venligst sendt til e-mailadressen nmp@hjørring.byret.dk.

Med venlig hilsen
Henrik Gjørup

2005-740-0030

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

NIJ 1369/Sagsbeh. NIJ
J.nr. 4101-2004-30.7
Vedr. sag 2005-740-0030
dir.tlf. 33929583
mail nij@domstolsstyrelsen.dk

27. september 2006

Høring over lovforslag om gennemførelse af parallelaftale om forkyndelse

Justitsministeriet har ved e-mail af 31. august 2006 anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.)

Vi har noteret os, at det af afsnit 5.2 i bemærkningerne til udkastet fremgår, at det er Justitsministeriets opfattelse, at kompetencen som modtagende instans bør overgå til domstolene, og at den nærmere tilrettelægelse heraf i givet fald vil ske efter nærmere drøftelse med Domstolsstyrelsen.

På den baggrund har vi ikke bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Mads Østergaard

2005-740-0030

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE
1306 KØBENHAVN K
TLF 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

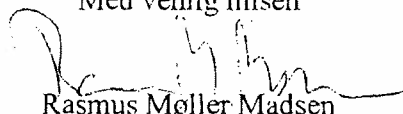
DATO: 29-09-2006
J.NR.: 04-013602-06-175
REF.: mbl-hfc

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

Ved e-mail af 31. august 2006 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været forelagt for Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter bemærkes, at udkastet ikke giver Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 740 - 0030

Jette Lyngsø

Fra: Tine B. Skyum [TBS@da.dk]

Sendt: 27. september 2006 10:15

Til: Justitsministeriet

Cc: Pia Flindt; Linda Rudolph Greisen

Emne: Sagsnr. 2005-740-0030 - Høring over udkast til Lov om ændring af retsplejeloven - parallelaftale om forkyndelse

Med henvisning til Justitsministeriets udaterede brev vedrørende høring om udkast til lovforslag om ændring af retsplejeloven med henblik på gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager skal jeg herved meddele, at Dansk Arbejdsgiverforening ikke har bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen
Tine Benedikte Skyum, Advokat

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Vester Voldgade 113, DK-1790 København V

Tlf. +45 33 38 90 00

Direkte tlf. +45 33 38 93 20

Mobiltelefon +45 29 20 03 20

Fax. +45 33 11 70 07

E-mail tbs@da.dk

www.da.dk

27-09-2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740 - 0030

Akt.nr. 18

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

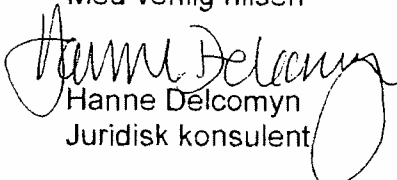
Att. Birgitte Grønberg Juul

København, den
20. september 2006
J.nr. H
HD

Vedrørende høring over udkast til forslag til Lov om ændring af Retsplejeloven.

Dansk Ejendomsmæglerforening har modtaget ovenstående forslag og skal hermed meddele, at foreningen ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Hanne Delcomyn
Juridisk konsulent

Dansk Ejendomsmæglerforening

Islands Brygge 45

DK-2500 København S

Tlf.: +45 7025 0999

Fax: +45 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet: www.de.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

20 05 NR. 740 - 0030

Akt.nr. 9

Justitsministeriet
Att.: Jette Lyngsø
Slotsholmsgade 10
1216 København K

15. september 2006
kih

**Høring over udkast til forslag til ændring af retsplejeloven
(gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske
Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og
udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)**

Justitsministeriet har anmodet Dansk Industri om eventuelle bemærkninger til forslag til ændring af retsplejeloven.

Det kan oplyses, at udkastet ikke giver Dansk Industri anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kim Haggren
Advokat

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 740 - 0030

Jette Lyngsø

Fra: Karina Hansen [KAH@finansraadet.dk]

Sendt: 27. september 2006 12:49

Til: Justitsministeriet

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven

Til

Birgitte Grønborg Juul

Finansrådet har ingen bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven.

Med venlig hilsen

Karina Hansen

Direkte 3370 1069

kah@finansraadet.dk

Finansrådets Hus

Amaliegade 7

1256 København K

Telefon 3370 1000

Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk

www.finansraadet.dk

27-09-2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740-0030

Akt.nr. 14

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Birgitte Grønberg Juul

Pr. e-mail: jm@jm.dk

27. september 2006

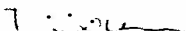
Høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

Tak for muligheden for at kommentere forslaget.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Tine Sommer Pedersen
skattekonsulent, cand.jur.

Jette Lyngsø

Fra: Jeanette Werner/FTF [jeanette.werner@ftf.dk]
Sendt: 27. september 2006 12:49
Til: Justitsministeriet
Emne: Høring j.nr. 2005-740-0030 og 2005-748/21-0014

Vedhæftede filer: høring lugano og rpl.doc

høring lugano og
rpl.doc (34 K...

(See attached file: høring lugano og rpl.doc) Venlig hilsen

Jeanette Werner
Advokat
+45 33 36 88 15/+45 40 33 88 15

FTF - Hovedorganisation for 450.000 offentligt og privat ansatte Postboks 1169 · Niels Hemmingsens Gade 12 · DK-1010 København K.
Tlf. +45 33 36 88 00 · Fax +45 33 36 88 80 · www.ftf.dk Nyheder, Journalistik,
Perspektiv - læs FTF's netmagasin resonans.ftf.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmen 10
1216 København K

27.9.2006

jewe

Birgitte Grønborg Juul & Jens Røn

Høring over 1) udkast til lov om ændring af retsplejeloven og 2) konventionsudkast til ny Lugano-konvention

FTF har med tak modtaget henholdsvis udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retlige og udenretlige dokumenter i civile og kommercielle sager) samt udkast til ny konvention om retternes kompetence og om ankerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (ny Lugano-konvention).

De modtagne forslag giver ikke FTF anledning til særskilte bemærkninger, idet der dog tages forbehold for, at der blandt FTF's tilsluttede organisationer, som tilsvarende har fået forslagene i høring, måtte fremkomme supplerende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jeanette Werner
Advokat

c.c.: Politiforbundet i Danmark
Søfartens Ledere – Dansk Navigatørforening
Dansk Sø-Restaurations Forening
Statstjenstemændenes Centralorganisation II

Jette Lyngsø

Fra: Trine Haag Kreiser [THK@hts.dk]

Sendt: 27. september 2006 16:13

Til: Justitsministeriet

Emne: 2005-740-0030: Høring vedr. forslag til lov om ændring af retsplejeloven

Til Justitsministeriet
Procesretskontoret

HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen har ingen bemærkninger til lovforslaget om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager), som er sendt i høring den 30. august 2006.

Med venlig hilsen

Trine Haag Kreiser
Konsulent
HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen
Sundkrogskaj 20
2100 København Ø
E-mail: thk@hts.dk
Direkte tlf.: + 45 77 33 46 66
Mobil: + 45 22 28 16 76
www.htsa.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.virus112.com>

28-09-2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740-0030

Akt.nr. 24

Københavns Retshjælp

Stormgade 20, 1. sal • 1555 København V

**Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K**

København V, den 11. september 2006

Kontortid: Mandag - Torsdag 19.00-21.00
Fredag 19.00-20.00
Lørdag lukket

Telefon: 33 11 06 78 i kontortiden
Girokonto: 6 47 08 90

Journal nr. MANKC - 33016

Bedes anført ved skriftlig besvarelse

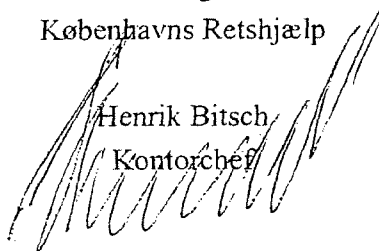
Vedr.: Deres journal nr. 2005-740-0030 Lov om ændring af retsplejeloven

**(Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om
forkyndelse etc.)**

Med henvisning til Justitsministeriets skrivelse af 31. august 2006 i ovennævnte sag, skal Københavns Retshjælp meddele, at det fremsendte udkast til lovforslag ikke giver Københavns Retshjælp anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen
Københavns Retshjælp

Henrik Bitsch
Kontorchef

NB! Personlig eller telefonisk henvendelse i denne sag kan kun finde sted en
Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740 - 0030

Akt.nr. 5

Jette Lyngsø

Fra: Birgitte Christensen [bij@adm.ku.dk]

Sendt: 27. september 2006 16:22

Til: Justitsministeriet

Emne: Høring om Bruxelles I-forordningen samt Retsplejeloven

Til Justitsministeriet

Ad høringer om

- udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejeloven, modtaget den 31/8-2006

og

- udkast til forslag til Lov om Bruxelles I-forordningen, modtaget den 1/9-2006

Som svar på Justitsministeriets skrivelser vedrørende ovennævnte høringer skal det fra universitetets side fremføres, at vi som institution ikke finder, at sagerne berører universitetet som institution, hvorfor universitetet afstår fra at udtale sig herom.

Universitetet modtager med mellemrum forespørgsler eller sager til høring, hvor det efter vores opfattelse mere vil være den ekspertviden, nogle af de ansatte forskere ved universitetet måtte besidde som vil være relevant at inddrage, end det vil være universitetet som institution der har noget relevant at bemærke.

Det finder vi er tilfældet i sagerne her. Vi skal samtidig bemærke, at vi har videresendt høringerne til professor, dr.jur. Ulrik Rammeskov Bang-Pedersen, han vil i givet fald være en relevant person at forespørge såfremt der bliver brug for faglig ekspertise på området fra Københavns Universitet.

Med venlig hilsen

John Martinsen

Sekretariatschef

28-09-2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740 - 0030

Akt.nr. 23

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Den 22. september 2006
HFA/ame

200600763-2

**Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejelo-
ven (Gennemførelse af parallelaftalen mellem Det Europæi-
ske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og
udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)**

Liber har modtaget Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejelo-
ven (Gennemførelse af parallelaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Dan-
mark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommerciel-
le sager) og skal i den anledning oplyse, at der ikke er bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Henrik F. Ahlers
Direkte nr.: 33 69 40 44
E-mail: hfa@liber.dk

J. nr. 2006-17-0006
 Sagsbeh.: Ida Skouvig
 Den

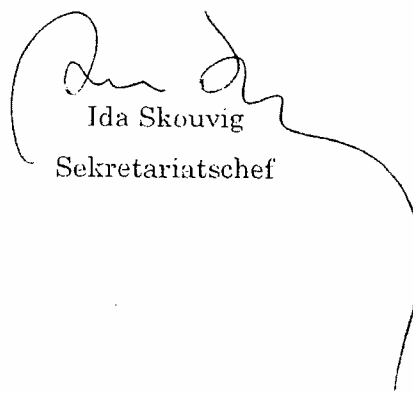
Justitsministeriet
 Slotsholmsgade 10
 1216 København K

Jmt. modt.
 29 SEP. 2006

Vedr. j.nr. 2005-740-0030, udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejeloven

Idet der henvises til Justitsministeriets mail af 31. august 2006 vedrørende udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejelovens (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fælleskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager), kan det oplyses, at Procesbevillingsnævnet ikke har bemærkninger.

På nævnets vegne

Ida Skouvig
 Sekretariatschef

Jette Lyngsø

Fra: Trineke Borch Jacobsen [TBJ@realkreditraadet.dk]

Sendt: 21. september 2006 14:42

Til: Justitsministeriet

Cc: Heelen Juhl

Emne: Forslag til lov om ændring af Retsplejeloven - gennemførelse af parallelaf tale om Forkyndelsesforordningen

REALKREDITRÅDET

Justitsministeriet
Proceskontoret

21. september 2006
G 400 – tbj

2005-740-0030: Forslag til lov om ændring af Retsplejeloven – gennemførelse af parallelaf tale om Forkyndelsesforordningen.

Realkreditrådet har modtaget ovennævnte lovforslag i udkast i høring, med anmodning om eventuelle bemærkninger senest den 27. ds.

Jeg kan oplyse, at Realkreditrådet ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Trineke Borch Jacobsen

Advokat

Realkreditrådet

Zieglers Gaard, Nybrogade 12, 1203 København K
Telf: 33 12 48 11 - Direkte 33 78 01 55
Website: www.rkr.dk

21-09-2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740 - 0030

Akt.nr. 7

Akt.nr. //

Birgitte Broberg**Fra:** Kirsten Fly Malling [KFM@adm.sdu.dk]**Sendt:** 25. september 2006 16:07**Til:** Justitsministeriet**Cc:** Jens Oddershede; Per Overgaard Nielsen; Connie Bang Jensen; journal mailbox; Jørgen Schou**Emne:** Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af retsplejeloven

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Syddansk Universitets j.nr. 013-2006.

Justitsministeriet har ved e-mail af 31. august 2006, sagsnr. 2005-740-0030, anmodet universitetet om en udtalelse om forslag til Lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

Syddansk Universitet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

På rektors vegne

Jørgen Schou

Kontorchef, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1040
Mobil 6011 1040
Fax 6550 1090
E-mail js@adm.sdu.dk
Web <http://intern.sdu.dk/enheder/ledelsessekr/ansatte/js-1040/>

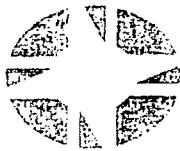

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 · 5230 Odense M · Tlf. 6550 1000 · www.sdu.dk

26-09-2006

2005-740-0030

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret

27. september 2006
J.nr.

Høringssvar ad gennemførelse af parallelaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager & opver udkast til lov om Brussels I-forordning m.v.

Foreningen har gennemgået det tilsendte, og har generelt ikke noget at bemærke.

Dog skal foreningen vedrørende artikel 2, stk. 2 litra d bemærke (ang. Særbestemmelse i forordningens art. 64 vedr. søgående skibe), at foreningen som arbejdstagerrepræsentant finder det yderst betænkeligt, at tvistigheder vedrørende besætningens krav på hyre skal underlægges denne specialregel.

Det er set med foreningens øjne ikke hensigtsmæssigt eller rimeligt begrundet, at mindske en sømand mulighed for at forfølge sit hyrekrav – også i en situation, hvor det måtte vise sig nødvendigt at ske ved en udenlandsk retsinstans.

Da en sømands hyrekrav ligeledes er omfattet af reglerne om søpant, og da mulighederne for at gennemtvinge en hurtig og effektiv betaling af optjente lønkrav, ofte er afhængig af at der kan gennemføres indgribende tvangsforanstaltninger som f.eks. arrest, kan en sådan specialregel medføre risiko for retstab for den enkelte arbejdstager.

Søfartens Ledere finder derfor, at denne specialregel bør udgå.

Med venlig hilsen

Søfartens Ledere

Søfartens Ledere
Søfartens Ledere

Bruxelles-forordningen, så selve forordningsnavnet er helt på plads for os alle sammen.

Forordningen vedrører jo retternes kompetence vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsopgørelse på det civile og handelsretlige område. Som flere har været inde på, har vi jo tidligere haft en EF-domskonvention, som blev tiltrådt af de 15 gamle EU-medlemsstater. Den blev så afløst af Bruxelles I-forordningen, og den blev vedtaget med hjemmel i den del af traktaten, som Danmark har forbehold over for.

Forordningen har for EU-landene, med undtagelse af Danmark altså, erstattet EF-domskonventionen, og jeg har syntes og regeringen har syntes, at det var meget vigtigt, at vi fik den her sag på plads, for det er væsentligt. Det, som forordningen går ud på, er jo at sikre, at der gælder de samme regler om værneting og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser for Danmark som for de øvrige EU-lande. Det har vi syntes var væsentligt for danske borgere. Vi lever i et tæt samarbejde med de øvrige europæiske lande, der nu er en medlemskreds på 25, og derfor har den sag været væsentlig at få på plads, sådan at vi deltager på et mellemstatsligt grundlag.

Jeg takker selvfølgelig for de pæne bemærkninger, der er faldet til forslaget. Jeg tror, det var hr. Simon Emil Ammitzbøll, der sagde, at Kommissionen har været en smule langmodig i den her sag, og det tør nok siges, for der er jo ingen tvivl om, at hvis man ser på det med EU's øjne, er det jo sådan set sådan, at Danmark ligger, som vi har redt. Vi har forbehold, og hvorfor skulle EU og de øvrige medlemsstater så som en særlig service over for danske borgere lave særlige aftaler, der gør, at vi sådan set er dækket fuldt ud ind på et område, hvor vi ikke deltager overstatsligt?

Men man har trods alt anerkendt, at lige præcis på det her område, hvor Danmark jo har været helt og fuldt med, indtil vi fik Amsterdamtraktaten – og det gælder også det næste lovforslag – var der gode begrundelser for at lave særlige aftaler med Danmark. Jeg kan i hvert fald sige, at det er den sag, der har taget længst tid for mig som minister at få på plads. Jeg startede første gang med at høre om disse parallelaftaler, da jeg tiltrådte som justitsminister, og det er snart 5 år siden, og det er først nu, jeg står på talerstolen vedrørende denne sag. Jeg synes, det er et vidnesbyrd om, at hr. Simon Emil Ammitzbølls ord var meget rammende.

Kl. 14.50

Men jeg takker for den brede opbakning. Jeg erkender også, der er partier her i Folketinget, der ikke synes, det er den vej, man skal gå, og har noteret mig de synspunkter, som Dansk Folkeparti har fremlagt. Det er ikke nogen overraskelse for mig. Men jeg er da glad for, at der er andre partier, som også kan se det fornuftige i, at vi etablerer en aftale på mellemstatsligt grundlag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak til justitsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Pihl Lorentzen (V):
Som det også var tilfældet med lovforslag nr. L 46, skal vi nu behandle et lovforslag, der har til formål at gennemføre en parallelaftale mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab.

Lovforslag nr. L 47 har til formål at få gennemført en parallelaftale om forkyndelse af retslige og udenrigsretslige dokumenter i civile og kommercielle sager i dansk ret. Parallelaftalen blev forelagt Europaudvalget og Retsudvalget

og er blevet undertegnet i oktober sidste år. Aftalen indebærer, at Danmark på et mellemstatsligt grundlag tilknyttes forkyndelsesforordningen.

Konkret vil parallelaftalen indebære, at der vil gælde de samme regler om forkyndelse af retslige og udenrigsretslige dokumenter på tværs af grænserne mellem EU's medlemslande. Det vil sige, at reglerne i forkyndelsesforordningen vil gælde i alle EU's medlemslande.

I dag sker forkyndelse på tværs af grænserne i forholdet mellem Danmark og de øvrige EU-lande på grundlag af Haagerkonventionen fra 1965. Forkyndelsesforordningen er da også baseret på reglerne i Haagerkonventionen, men de er blevet revideret og moderniseret og er dermed mere tidssvarende.

Venstre er positive over for, at der gennemføres en parallelaftale, der knytter Danmark til forkyndelsesforordningen, fordi forkyndelsesforordningen gør det lettere og hurtigere at gennemføre forkyndelserne på tværs af grænserne i EU i forbindelse med f.eks. civile og kommercielle retssager.

Lad mig afslutningsvis slå fast, at parallelaftalen om tilknytning til reglerne i forkyndelsesforordningen vil kunne indgå i fuld respekt for vores retslige EU-forbehold. Det skyldes simpelt hen, at mellemstatsligt samarbejde på det civile retslige område *ikke* er omfattet af forbeholdet.

Venstre støtter lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

Dette lovforslag, L 47, minder jo i sin teknik meget om det foregående lovforslag, nemlig der ved, at der er tale om en parallelaftale mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab, og denne sag er der udelukkende på grund af vores retlige forbehold.

Den foregående ordfører fra Venstre havde en udmærket gennemgang af selve lovens indhold, så den skal jeg ikke gentage her.

Jeg kan sige, at Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Jeg skal ligesom under behandlingen af L 46 understrege, at følgende fremføres på vegne af Dansk Folkepartis EU-ordfører, hr. Morten Messerschmidt, der desværre ikke kan være til stede under denne førstebehandling.

Regeringen lægger i sit lovforslag ikke skjul på, at der også i L 47 er tale om en stort set enslydende forordningstekst i forhold til de regler, som vi kender fra Haagerforkyndelseskonventionen.

Dansk Folkeparti er tilhænger af Haagerkonventionen. Naturligvis giver det god mening, at vi med nærmere angivne betingelser og undtagelser accepterer forkyndelse af såvel retslige som udenretslige dokumenter og aftaler i Danmark. Det er ganske enkelt forudsætningen for, at vi kan have en så international juridisk interaktion, som Danmark i dag nyder godt af. Det handler om tillid, og uden tillid er der ingen handel. Derfor skal der ikke lyde nogen beklagelser fra Dansk Folkeparti med hensyn til det materielle retsindhold. Igen handler det altså ikke om, hvorvidt vi ønsker at lovgive, men om hvordan.

Som bekendt er Haagerkonventionen i dag gældende for lande både i og uden for Europa. Så Haagerkonventionen forgår ikke, blot fordi EU har fået den tanke, at man vil lave en forordning, der dækker området for EU-landene. Og Danmark bliver ikke smidt ud af Haagerkonventionen, hvis vi insisterer på, at dette område skal fastholdes på konventionsplan og ikke gøres til et overstatsligt anliggende, hvilket en forordning uvægerligt fører til.

Kl. 14.55

Dansk Folkeparti er grundlæggende modstander af, at regler, der indtil nu har fungeret godt på mellemfolkeligt niveau, skal laves om til overstatslige regler, hvor EF-Domstolens rolle bliver markant større, og hvor landenes indflydelse bliver tilsvarende mindre. Derfor er vi også skeptiske over for denne lov.

Man kunne spørge, hvad det egentlig er, der har været så dårligt ved Haagerkonventionen, at man nu mener, at den skal skrottes. Man vil formentlig få det svar, at forordningen indeholder en række forbedringer. Det er da også klart, at der isoleret er tale om nyskabelser, når man åbner for elektronisk forkyndelse, fastsætter regler om, at forkyndelse skal ske hurtigst muligt, og fastlægger tidspunkt for, hvornår en forkyndelse anses som værende forkyndt.

Men disse forbedringer er jo ikke noget argument for at nedlægge konventionen og lave den om til en forordning. For alle disse forbedringer, som Dansk Folkeparti faktisk er tilhænger af, kunne jo sagtens have været tilført konventionen. Der findes ikke et eneste sagligt argument for, at dette nu skal være et forordningsområde.

Ligesom under L 46 skal jeg derfor understrege, at vi i Dansk Folkeparti er arge modstandere af EU's overnationale model. Vi er modstandere af, at der tages indflydelse fra den danske Højesteret, som overføres til EF-Domstolen. Vi er også modstandere af, at EU's forrang skal manifesteres på flere og flere områder, og vi er modstandere af, at de traktater, konventioner, love og regler, som hidtil har levet og virket på mellemstatsligt niveau, skal omskrives til overnationale forordninger.

Derfor er vi også imod de to lovforslag, vi behandler her: L 46 og nu L 47.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en såkaldt parallelaftale mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager i dansk ret.

Forkyndelsesforordningen har til formål at gøre det lettere og hurtigere at gennemføre forkyndelser på tværs af grænserne i Den Europæiske Union i forbindelse med f.eks. civile og kommercielle retssager.

Ændringerne omfatter bl.a. en mere direkte forbindelse mellem de involverede myndigheder, mulighed for anvendelse af mere moderne kommunikationsmidler og ensartede regler om oversættelse af dokumenter.

Det er på alle måder et meget tiltalende lovforslag, som nyder fuld støtte fra konservativ side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Da vores ordfører, fru Elisabeth Arnold, desværre ikke kunne være til stede, skal jeg læse nogle korte kommentarer op til lovforslag L 47.

Den forordning, lovforslaget åbner for dansk tiltrædelse til, omhandler forkyndelse af dokumenter i civile og kommercielle sager. Formålet med forordningen er at gøre det lettere og hurtigere at gennemføre forkyndelser på tværs af grænserne i EU i forbindelse med f.eks. civile og kommercielle retssager.

Det Radikale Venstre er stadig varm tilhænger af internationalt samarbejde. Vi ville helst have afskaffet EU-forbeholdet vedrørende retslige og indre anliggender, men da det nu ikke kan lade sig gøre på kort sigt, nøjes vi med at stemme for L 47.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Ammitzbøll. Næste ordfører bliver hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

SF støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er det sagt. Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Det er godt, nogen kan holde nogle korte taler.

Jeg skal til hr. Simon Emil Ammitzbølls store begejstring for alt EU-samarbejde og talen for, at alle forbehold skal væk, og at vi bare skal gå fuldt og helt med i det hele, starte med at sige, at Danmarks retsforbehold jo går ud på, at vi deltager fuldt og helt i alt det mellemstatslige.

Så det store problem er jo først og fremmest indholdet i det, man går med på, og ikke kun, hvordan man vedtager det. For vi kan på hele strafferetsområdet se, hvordan man der laver en lang række regler, som, selv om det er mellemstatsligt og ikke overstatsligt samarbejde, er dybt problematiske for retstilstanden i de enkelte lande.

Men her gælder det så det overstatslige samarbejde, hvor Danmark skal lave en parallelaftale. Jeg kan sige, at Enhedslisten støtter formålet om, at man skal have nem adgang til at kunne forkynde dokumenter i de forskellige lande. Det synes vi er væsentligt i en moderne verden.

Kl. 15.00

Men også her som i den foregående sag vil vi godt lige have mulighed for under udvalgsarbejdet at kigge lidt nærmere på indholdet, før vi tager endelig stilling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren for at runde af.

Justitsministeren (Lene Espersen):
Også her vil jeg takke for den positive behandling, som forslaget har fået. Det her forslag er – ganske som det foregående – ikke et, der lige er helt nemt at sætte sig ind i, men det er jo helt korrekt, at lovforslaget indebærer, at reglerne både i parallelaftalen og i forkyndelsesforordningen finder anvendelse i Danmark. Det betyder altså, at man forbedrer og fremskynder fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem EU-medlemsstaterne. Så det er igen en klar forbedring, at selve forkyndelsen sker på en mere effektiv vis.

Jeg besvarer naturligvis de spørgsmål, der måtte være under udvalgsbehandlingen, men jeg vil gerne sige, for nu også at gøre min replik kort, da talerne jo også har været forholdsvis korte, at jeg er glad for, at vi på trods af vores EU-forbehold har haft den her mulighed for at lave aftalen, fordi i sidste ende er det noget, der gavner Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 45:
Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin, lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin samt lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte. (Gennemførelse af Europarådets reviderede rekommandation om svin m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Jeg skal undlade at gentage lovforslagets navn, for så er halvdelen af min taletid gået.

Det er en gennemførelse af Europarådets reviderede rekommandationer om svin. Der er tre punkter i dette lovforslag.

Under det første punkt vil man undtage udleveringsrum og -vogne fra forbud mod fuldspaltegulve. De ændringer kommer efter en udtalelse fra Dyreværnsrådet, som siger, at det er rådets opfattelse, at behovet for disse forbud er ganske begrænset for de faciliteter, hvor svin alene opholder sig i kort tid frem til udlevering, når det er sammenholdt med den tid, svinene i øvrigt tilbringer i stalden. Rådet finder derfor ikke, at dyreværns-mæssige hensyn gør, at et forbud mod fuldspaltegulve i udleveringsfaciliteter er påkrævet, såfremt dyrene alene opholder sig i rummet i op til 12 timer. Og 12 timer er jo netop maksimumsgrænsen for, hvor længe svinene må være i udleveringsrummene. Det finder vi i Venstre er i god balance.

Andet punkt er, at der nu bliver indlagt en strafparagraf for det forhold, hvor man ikke giver svinene adgang til fuldfoder. Det er en lapsus; vi undlod det, sidste gang vi behandlede loven. Det er jo gerne sådan, at når man har et forbud eller et påbud, skal det efterfølges af en konsekvens, hvis det overtrædes – det får vi nu lagt ind. Jeg skal lige sige til hurtiglæserne, at der i ministerens fremsættelsestale står, at strafframmen er op til 4 år. Heldigvis står der i loven, at den er op til 4 måneder, så der er proportioner i det. Ellers ville det jo være sådan, at straffen for ikke at give fuldfoder, ville være højere end strafframmen for overtrædelse af dyreværnsloven. Det er lidt ude af proportioner. Men det er heldigvis heller ikke tilfældet.

Det tredje punkt er adgang til vand. Her finder vi det lidt mere problematisk, når der i lovforslaget står, at grise altid skal have adgang til rent vand – dermed forstår jeg rindende vand. Det kan jo blive problematisk for dem, der har frilandsgrise. Der er mange økologer, som har frilandsgrise, der går ude hele året. Det ville jo medføre, at disse grise ikke kunne få adgang til rindende vand, fordi rørene kan frostsprænge, går jeg ud fra, så man skal grave dem ned og sørge for, at for den del, der kommer op af jorden – det er jo trods alt nødt til at komme op af jorden et sted, hvis grisene skal drikke det – skal man have nogle varmeledninger, og det er også

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven

(Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

[af justitsministeren (Lene Espersen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 25. oktober 2006 og var til 1. behandling den 7. november 2006. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 31. august 2006 dette udkast til udvalget, jf. folketingsåret 2005-06, alm. del – bilag 793. Den 2. november 2006 sendte justitsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (DF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker:

Regeringen lægger i sit lovforslag ikke skjul på, at der i L 47 er tale om en stort set enslydende forordningstekst i forhold til de regler, som vi kender fra Haagerforkyndelseskonventionen. Dansk Folkeparti er tilhænger af Haagerkonven-

tionen. Naturligvis giver det god mening, at forkyndelse accepteres – med nogle nærmere angivne betingelser og undtagelser – accepterer forkyndelse af såvel retslige som udenretslige dokumenter og aftaler i Danmark. Det er ganske enkelt forudsætningen for, at vi kan have en så international juridisk interaktion, som Danmark i dag nyder godt af. Det handler om tillid. Og uden tillid er der ingen handel.

Derfor skal der ikke lyde nogen beklagelser fra Dansk Folkeparti med hensyn til det materielle retsindhold. Som bekendt er Haagerkonventionen i dag gældende for lande både i og uden for Europa. Derfor forgår Haagerkonventionen ikke, blot fordi EU har fået den tanke at lave en forordning, der dækker området for EU-landene. Og Danmark bliver ikke smidt ud af Haagerkonventionen, ved at insistere på, at dette område skal fastholdes på konventionsplan og ikke gøres til et overstatsligt anliggende, som en forordning uvægerligt fører til.

Dansk Folkeparti er grundlæggende modstander af, at regler, der indtil nu har fungeret godt på mellemfolkeligt niveau, skal laves om til overstatslige regler, hvor EF-Domstolens rolle bliver markant større, og hvor landenes indflydelse blive tilsvarende mindre. Derfor er Dansk Folkeparti også skeptisk over for denne lov. Man kunne spørge, hvad det egentlig er, der har været så dårligt ved Haagerkonventionen, at man nu mener, at den skal skrottes? Og man vil formodentlig få det svar, at forordningen indeholder en

AX008980

Schultz Grafisk

række forbedringer. Det er da også klart, at der isoleret set er tale om nyskabelser, når man åbner for elektronisk forkyndelse, fastsætter regler om, at forkyndelse skal ske »hurtigst muligt«, og fastlægger tidspunktet for, hvornår en forkyndelse anses som forkyndt.

Men disse forbedringer er jo ikke et argument for at nedlægge konventionen og lave den om til en forordning. For alle disse forbedringer, som Dansk Folkeparti faktisk er tilhænger af, kunne jo sagtens have været tilført konventionen. Der findes ikke et eneste sagligt argument for, at det-

te nu skal være et forordningsområde. Det eneste formål er at gøre EU-retten overnational. Og det ønsker Dansk Folkeparti ikke.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Birthe Rønn Hornbech (V) Michael Aastrup Jensen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Pind (V)

Peter Skaarup (DF) fmd. Kim Christiansen (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Tom Behnke (KF)

Allan Niebuhr (KF) Morten Bødskov (S) Per Kaalund (S) Lissa Mathiasen (S)

Frode Sørensen (S) Elisabeth Arnold (RV) Simon Emil Ammitzbøll (RV) Anne Baastrup (SF) nfmd.

Line Barfod (EL)

Siumut, Fólkaflokkurin, Tjóðveldisflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurin (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 47

Bilagsnr.	Titel
1	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
2	Høringssvar og høringsnotat, fra justitsministeren
3	Endelig tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	1. udkast til betækning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 12.55

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Den næste sag på dagsordenen var:
28) Anden behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 7/11 2006. Betænkning 7/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
29) Anden behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Partikelfiltre på køretøjer i kommunalt fastlagte miljøzoner m.v.).
Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 12/10 2006. Betænkning 29/11 2006).

Forhandling

Steen Gade (SF):

Vi står i den specielle situation, at vi er en opposition, som har stillet en lang række forslag til en bedre miljøzonestrategi her i Danmark og dermed kraftigere indgreb imod partikelurening. Det ser jo ikke ud til, at de ændringsforslag, vi har stillet, bliver vedtaget, men jeg vil godt appellere til, at regeringspartierne er villige til at gå ind i en drøftelse.

Det ene, de godt kunne være mere åbne over for, var, at man rent geografisk ikke kun skulle have de fem kommuner, som er nævnt i forslaget. Trekantsområdet var jo f.eks. et oplagt område, hvor man også måtte have lov til at gå ind. Et andet område er, at man efter den grundige bearbejdning, vi har foretaget af det høje udvalget, helt anderledes burde have kigget på EURO IV-normer og EURO V-normer specifikt for forhold til små partikler.

Det ligger sådan, at den høring, vi havde foretaget, jo understregede, at der er en betydelig risiko for, at der er små farlige partikler også i EURO IV- og EURO V-normerne, helt mod det, som man argumenterer for fra regeringens og partiernes side. Jeg synes i det hele taget, at vi burde have fået en tilkendegivelse fra regeringen af, at man meget grundigere vil kigge på de her sager.

Så skal jeg nævne et par ting, som vi har hørt ud af udvalgsarbejdet: Vi har fået NO_x-rensning og diskussionen om og muligheden for at gennemføre en NO_x-rensning, samtidig med at vi renser partikler – den mulighed er ikke helt forspillet. Sådan opfatter jeg i hvert fald tilsagnet om, at man kan kigge på typegodkendelser for NO_x-rensning og typegodkendelser af SCR-filtre, og får en gennemgang af det inden udgangen af 2007 som et tegn på, at vi skal kigge på hele her forslag en gang igen ved udgangen af 2007.

Jeg synes også, det er lidt trist, at vi ikke har kunnet få en dato for, hvornår varebiler skal være omfattet af partikelfilterkravene. Det betyder, at varebilerne står for 44 pct. af forure-

- 21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:**
Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig binding af kommunernes og amtskommunernes overskudslikviditet. (Opfølgning på aftalen om kommunernes økonomi for 2007).
Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 4/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 30/11 2006. Anden behandling 8/12 2006).
- 22) Eventuelt: Tredje behandling af lovforslag nr. L 50 A:**
Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om apoteksvirksomhed. (1 måneds behandlingsfrist, adgang til Medicinprofilen m.v.).
Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Anden behandling 14/12 2006).
- 23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 51:**
Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og lov om dyrlæger. (Gennemsigtighed ved rabatorordninger m.v. på medicinområdet, liberalisering af dele af lægemiddeldistributionen samt forbedring af dyrevelfærd og fødevarerikkerhed).
Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 8/11 2006. Betænkning 8/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).
- 24) Tredje behandling af lovforslag nr. L 8:**
Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Udskydelse af udbetalingstidspunktet m.v.).
Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 27/10 2006. Betænkning 15/11 2006. Anden behandling 28/11 2006. Tillægsbetænkning 29/11 2006).
- 25) Tredje behandling af lovforslag nr. L 73:**
Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love. (Ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvis sygemeldte, udvidelse af arbejdsgiverperioden samt konsekvensændringer).
Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).
- 26) Tredje behandling af lovforslag nr. L 74:**
Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilskud til visse revaliderers elev- og lærlingeløn).
Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).
- 27) Tredje behandling af lovforslag nr. L 44:**
Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Varetægtsfængsling i isolation).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 7/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).
- 28) Tredje behandling af lovforslag nr. L 46:**
Forslag til lov om Bruxelles I-forordningen m.v.
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 7/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).
- 29) Tredje behandling af lovforslag nr. L 47:**
Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 7/11 2006. Betænkning 7/12 2006. 2. behandling 12/12 2006).

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 15. december 2006

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejeloven

(Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. Efter § 159 indsættes:

»§ 159 a. Bestemmelserne i aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager samt bestemmelserne i forkyndelsesforordningen gælder her i landet.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse af stk. 1.

Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til den i stk. 1 nævnte forordning gælder her i landet og kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse heraf.«

§ 2

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bekendtgørelse om ikrafttræden af lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)

I medfør af § 2 i lov nr. 1564 af 20. december 2006 om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af rets-

lige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager) bestemmes, at loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Justitsministeriet, den 8. maj 2007

LENE ESPERSEN

/ Jens Røn

Bekendtgørelse om visse spørgsmål vedrørende gennemførelse af parallelaftale om forkyndelsesforordningen

I medfør af § 159 a, stk. 2, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, fastsættes:

§ 1. Retterne er udpeget som fremsendende instans efter forkyndelsesforordningens artikel 2, stk. 1.

Stk. 2. Justitsministeriet er udpeget som modtagende instans efter forkyndelsesforordningens artikel 2, stk. 2, og som central enhed efter forkyndelsesforordningens artikel 3.

Stk. 3. Fremsendelse af dokumenter til de instanser, som er nævnt i stk. 1 og 2, kan ske pr. post, telefax eller e-mail under forudsætning af, at indholdet af det modtagne dokument er en fuldstændig gengivelse af det afsendte dokument, og at alle angivelser på dokumentet er let læselige.

§ 2. Anmodninger om forkyndelse, som fremsendes til den modtagende instans her i landet, kan udfærdiges på dansk, engelsk eller fransk, jf. forkyndelsesforordningens artikel 4, stk. 3.

Stk. 2. Afleveringsattester, som fremsendes til en fremsendende instans her i landet, kan udfærdiges på dansk, engelsk eller fransk, jf. forkyndelsesforordningens artikel 10, stk. 2.

§ 3. Postforkyndelse af retslige dokumenter ef-

ter forkyndelsesforordningens artikel 14 kan her i landet ske efter retsplejelovens regler om brev- og postforkyndelse, jf. retsplejelovens § 155, nr. 1 og 3, og §§ 156 og 157, samt under forudsætning af, at dokumentet er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til dansk eller til et andet sprog, som modtageren forstår.

§ 4. Forkyndelsesforordningens artikel 15, stk. 1, om direkte forkyndelse finder ikke anvendelse her i landet.

§ 5. Forkyndelsesforordningens artikel 19, stk. 2, om afgørelse af sager i tilfælde, hvor sagsøgte ikke giver møde, finder anvendelse her i landet.

Stk. 2. Anmodning efter forkyndelsesforordningens artikel 19, stk. 4, om ny behandling af en sag, hvor sagsøgte ikke har givet møde, skal fremsættes inden et år efter dommens afsigelse.

§ 6. Ved anmodning om forkyndelse af dokumenter mellem Danmark og de øvrige nordiske lande finder Den nordiske overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp ligeledes anvendelse, jf. forkyndelsesforordningens artikel 20.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2007.

Justitsministeriet, den 8. maj 2007

LENE ESPERSEN

/ Jens Røn